

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri
duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus
rece[n]s illustrati**

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Quinquagesimussext[us] ar. Q[uod] simplex facti, vsus po[...]t a d[omi]nio
separari. Q[uod] apostoli o[mn]ia reliqueru[n]t quoad p[ro]prietatem [et]
d[omi]nium: nedu[m] qua[n]tum ad affectionem. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

non enim a populo redditur quasi merces illis qui sibi in charitate euangelij seruiunt: sed tantum stipendium datur quo ut possint laborare pascantur. Item dicitur vi. Et precepit eis ne quid tollerent in via: nisi virgam tantum: ne per am neque pariter: nec etiam in sonis: esse: sed calciautos sandalijs: ne in dicerentur quibus tunicis. vbi Beda. Tanta enim predicatio: cuius in deo debet esse fiducia: ut presentis vite sumptus quis non prouideat: tunc hos non sibi deesse certissimo sciat. ne dum mens quis occupatur ad temporalia: minus alijs prouideat eterna. Item dicitur. Hoc etiam eis dominus precepit: ut per habitum ostenderent quantum a diuitiarum desiderio distabant. Item Theophilus. Instructus etiam eos per hoc non esse amatores munerum: et ut videntes eos predicare pauperum: tunc acquiescant: quoniam apostoli nihil habent. Vero dicitur. Nisi virgam tantum intelligit Aug. quod per potestatem a domino acceptam que virge nomine signata est: etiam que non potestantur non deerunt. Vero dicitur. c. et Luc. ix. c. commemorat dominus dixisse discipulis ut nec virgam ferrent: intelligit idem Aug. nec minimas quidem res. Item Amb. de sancto Ioseph. et est. xi. q. iiii. ira. h. i. b. d. d. s. Iesus mittens ad euangelizandum discipulos: misit eos sine auro et argento: sine pecunia: sine virga: et in centum litris et instrumenta eripes retrorsionis. Quod dicitur dicitur. d. c. de sandalijs intelligit Aug. Ioseph: ut pes neque tectus sit: desuper: nec nudus ad terram. nec occultetur euangelium: nec terrenis commodis inuoluitur. Item dicitur. d. c. et Luc. ix. c. non calciamenta neque baculum portare permittit. quod ostendit sanctissimum esse. Marcus vero baculum iubet assumere: et sandalijs calciam. quod dictum est permissum. Vero dicitur per superiora patet quod non licuit apostolis alicubi predia recipere nec retinere aliquo tempore. quia quum sepe et frequenter predicarent: si tempore predicandi non licuit eis predia retinere: et alio tempore licuissent: oportuisset eos tota die sicut mercatores predia vendere et comutare. quod de apostolis sentit res in euangelio: et euangelio contrarium: presertim quia quum essent de ecclesia primitiua: in qua nullus habebat proprium singularium. ut. xii. q. i. dilectissimus: et illius ecclesie sic capita proprium non potuerunt dispersi per mundum vllatenus possidere. vbi Aug. in homilia. c. xix. super illud Ioseph. Accepit eam discipulus in sua. Quam sua: quum reliquisset oia: et suscepit Iohannes matrem domini in suam: qui non presidia. quod nulla propria possidebat: sed officia que propria dispensatione eorum curabat. Propterea religionis mendicantium predicatorum: et minorum que potestatem recipiendi et retinendi predia se abiecerunt: ut christo pauperum in paupertate altissima famularerent. ut est de exco. p. el. nimis iniqua. et. c. nimis praua. essent nulle et vacue: si apostoli quos imitantur in paupertate altissima: potuissent licite predia recipere et tenere. non enim in paupertate altissima dicitur cum apostolis famularent: si apostoli potuissent predia recipere et tenere: que ipsi a se penitus abiecerunt.

Articulus. lvj.

Item quod simplex factus

factus seu actus possit separari a domino: et participari et communicari in rebus consumptibilibus: dominus apud verum dominum remanente: per beatum Iohannem cibum vestrum mensamque faciat: et in quantum vnusquisque proualeret: panes ac sales suos cum suis fratribus sumat. Et parum post. Propter quod communes facite cibos vestros cum his qui sunt fratres sunt. ut per hec temporalia officia pacis et charitatis fructus: gaudia eterna mereamini. de hoc etiam dicitur. h. c. Erant autem omnes perseuerantes in doctrina apostolorum: et communicatione fractionis panis. et ad laudem dei. Unus panis et vnus corpus multi sumus: nam omnes de vno pane et de vno calice participamus. Item quod apostoli oia reliquerunt quantum ad proprietatem nedum

in speciali sed etiam in suo communi: patet in pre. c. xix. dicitur. Ecce nos reliquimus omnia. quoniam apostoli non minus perfecte oia reliquerunt: quam iuuenis ille cui christus dixit: Ecce et vende omnia que habes: et da pauperibus. co. c. dicitur. habita reliquisset: si christi consilium seruasset. et hoc patet: tunc quia Petrus dixit predicta verba. Ecce nos reliquimus omnia. occasione illius iuuenis: ut patet in eo. c. dicitur. tunc quia apostoli non fuerunt minus expropriati a mundo vniuersaliter: quam ille iuuenis fuisse expropriatus ab habitis: si christi consilium seruasset. Sed christi consilium illi iuueni quod omnia que habebat relinqueret quantum ad abdicationem proprietatis et dominij: et non solum quantum ad affectionem et curam eorum. quia mandauit sibi quod omnia habita venderet et daret pauperibus. vendita autem et pauperibus erogata non remanent amplius quoad proprietatem et dominium: quia nemo potest retinere quod vendidit. s. q. i. qui studet. ergo similiter apostoli omnia reliquerunt quoad proprietatem et dominium: et non solum quantum ad affectionem et curam eorum. Nectamen propterea sequitur quod apostoli omnia reliquerunt quoad vsum necessarium: quoniam relinquire omnia quod vsum necessarium sine quo homo non potest viuere: non est perfectionis: sed imperfectionis fatuitatis et impossibilitatis. et de verb. signi. et. x. p. ro. lib. vi. Relinquere autem omnia quoad proprietatem et dominium est perfectionis. ut pr. xliii. q. i. s. i. q. i. si quis. Item et hoc patet ex circumstantijs sequentibus: quoniam post illa verba Petri. Ecce nos et christus intulit. Et omnis qui reliquerit domum aut agros aut fratres aut uxorem aut sorores propter nomen meum: centies tantum accipiet: in hoc tempore domos agros fratres et sorores: et in futuro vitam eternam. ut patet dicitur. et vbi Theophilus. Vide igitur hec i apostolis. Dulce enim mulieres erant solite de eorum cibo et vestimentis: et ministrabant eis: similiter et patres et matres plurimas habuerunt: scilicet eos qui eos diligebant. Sed et Petrus vna relinquens domum: postmodum omnium discipulorum domos habebat. Et quibus colligitur euidenter quod verba Petri plenissima. Ecce nos reliquimus omnia. quoad proprietatem et dominium sunt intelligenda: quoniam apostoli non minus perfecte oia reliquerunt quam christus consequenter intulit dicens. Et omnis qui reliquerit domum fratres et sorores aut agros et cetera: quod etiam patet: quod apostoli non minus perfecte omnia reliquerunt: quam christus eorum exemplo induceret alios ad relinquendum sua propria. sed verba christi predicta intelliguntur quantum ad abdicationem proprietatis et dominij: et non solum quantum ad affectionem et curam: quia dicere quod ois qui reliquerit aut domos aut agros quantum ad affectionem et curam: retinendo sibi proprietatem aut dominium: centies tantum accipiet: domos scilicet et agros in hoc tempore: nihil esset penitus dominij: quod quoad debere centies tantum accipere in hoc tempore: ex quo sibi proprietatem et dominium retineret: Aut quoad proprietatem aut quoad vsum. non quoad proprietatem: quia illa sibi retinuerunt. Non quoad vsum: quod si non reliquerunt proprietatem: multo minus reliquerunt vsum necessarium. ergo verba christi et per consequens verba Petri quoad abdicationem proprietatis et dominij sunt intelligenda: et non solum quantum ad affectionem et causam. vbi super dicta verba Petri. Ecce nos reliquimus oia. dicitur. et. x. q. i. interlinearis dicit. etiam voluntatem habendi. et super illa verba Luc. xliii. c. Ecce nos dimisimus oia. dicitur. q. i. interlinearis. etiam voluntatem habendi. et ita sunt vtrique glossa. authenticam non solum reliquerunt: sed dimiserunt omnia quoad proprietatem et dominium: sed etiam dimiserunt quod plus est voluntatem habendi que non habuerunt nec habuissent. Item ex alijs circumstantijs hoc apparet. quod eo modo dicitur Petrus dixit. Ecce nos reliquimus omnia. quo modo per oppositum christus dixit de mundi possessoribus. dicitur. et. x. dicitur. d. d. difficile qui pecunias habent regnum dei introibunt. vbi dicitur. Dixit autem dominus hoc discipulis pauperibus existens et nihil possidens: instruens eos

in disparata et non subordinatis. Tunc modus opposi-
tus peior est ipse quoque melior, sed inordinate amare et ha-
bere peius est quam inordinate amare et non habere. declaratum
est ergo ordinare non amare nec habere: quod op-
ponitur directe ad inordinate amare et habere: melius
et perfectius est quam ordinare habere et non amare: quod op-
ponitur indirecte ad inordinate amare et non habere. Tunc quod
finitus bonus melior est ipse que sunt ad finem. non amare
autem temporaria est finaliter propter non habere. ad
hoc enim non amant: ut non habeant. sicut conuerso ama-
re temporalia est finaliter propter habere ipsa: quod ideo aman-
tur ut quibus habeant: et non conuerso. ergo nec habere
nec amare ipsa perfectius et melius est et gratia ceteris pa-
ribus quam habere et non amare. Sed apostoli elegerunt modum
perfectiorem et meliorem: non est dubium. ergo ipsi relique-
runt temporalia non solum quantum ad affectum et curam in-
ordinatam: sed etiam quantum ad possessionem proprietariam et
debitum proprium. Unde Hieronymus ad demetriadem. Apo-
stolici fastidij perfectaque virtutis est omnia vendere: et pau-
peribus distribuere: et sic leuem atque expeditum cum christi-
ano ad celestia subuenari. Et licet Petrus non dixerit. Dicitur.
Ecce nos vendidimus omnia et dedimus pauperibus:
quod pro maiori parte pauperes fuerunt: et ea que habuerunt
suis egenis necessarijs necesse dimittere habuerunt
ar. bo. lxxvi. di. no. satis. xij. q. i. expedit. tunc non minus pfe-
ctio oia quoad proprietatem reliquerunt: quam si vendita pau-
peribus erogassent. Item apostoli reliquerunt oia que christi-
stas consulit esse relinquenda: sed christus consulit cuius-
dam principis de sua salute petenti ut oia relinqueret vni-
uersaliter: tam preter necessaria quam etiam necessaria vite. quod
ut Lucas refert. xvij. c. christus dixit illi. Omnia quecumque
habes geminato termino vniuersali: vende: et da pau-
peribus. et veni sequere me. et ita ille si seruasset christi com-
muni: fuisset vniuersaliter oia relicurus: quod omnia illa erant
vniuersaliter relicurus: que fecit ad christi et apostolorum: col-
legium ferre non poterat seu ferre non debebat. sed ad col-
legium christi et apostolorum: nec in speciali nec in communi debe-
bat secum aliquid ferre: sicut in communi consilij sibi dari: nec
preter necessaria nec etiam necessaria vite. quod dixit. Quia
quecumque habes vende: et da pauperibus: et veni sequere
me. Nisi forte quis contendat de vestimentis que ea relin-
quere non debuerit: de quibus etiam non est dubium quod ipsa
relinquere debebat: quod sicut omnes apostoli postquam fuerunt
missi ad predicandum: fuerunt vniuersaliter semicalciati in
pedibus: quod omnes etiam fuerunt semicalciati sandalijs. ut
habetur dicitur. vi. Ita omnes apostoli etiam fuerunt vniuersaliter
niter induti in co: pte. scz palliolo et vna tunica: ut narrat
Eliens de Petro. et idem dicitur in legenda beati Joannis
euangeliste. Ideo autem eadem regula vestimetroz datur
oibus sicut et calciamento: et oim alioz precepto: ut
nulla in eis diuersitas sed in oibus religionis conformi-
tas appareret. Et ita nullus eis dissimilis seu dissimilis
habitu iungi vel associari i apostolatu debebat: nisi si prius
pprium habitum mutando relinqueret: et nouum habitum
assumendo noue religioni conformis fieret. sicut eis
nullus i apostolatu iungi debebat: nisi in semicalciametis
et alijs obseruatijs consensu fieret: sicut in religionibus intrin-
secas mutat vestes: et fratres minores etiam calciamenta. ad hoc
prij. dist. scimonia. l. et. q. i. vidua que ibi. apra religionis
et pfectiois veste. et. q. i. c. s. i. sibi. vel religioni debitam veste
et ibi. ad seculari reuerti habitum. et ibi. aut religiosam ves-
te aliquid habuerunt. et ibi. mox ad religionis cultu habitum
reuocebant. et ibi. vel secularis vestis. et. q. iij. p. cluius. et. c. pre-
sens. et. xxvij. q. i. c. s. i. et. c. de viduis. et. c. sequet. et. c. si cui
flos. et. c. si homo. et. c. si quis rapuerit. et de regu. ad nram
et. c. sequet. cum multis s. et facit optime et de vi. et ho. cle.
deus qui. xvj. q. vij. in noua. xxij. q. v. qd deo. Et ita christus
suo et apostolis copulandus in pfectione euangelica: vni-
uersaliter tam preter necessaria quam vite necessaria relinq-
re debebat: cibo alieno concesso pacis. dicitur. et. vel de

labore manuum ut Paulus. ij. Thessa. ultimo. de co. dif. v.
nunq. et. q. ij. sacerdos. Similiter verba Petri premissa
Ecce nos reliquimus oia: comprehendit similiter omnia
tam supflua quam etiam necessaria quoad proprietatem et do-
minium in speciali et in communi quantum ad communitatem
apostolorum propria. Item verba Petri predicta se extendunt
ad omnia illa de quibus christus ibi loquebat. sed christus lo-
quebatur ibi vniuersaliter de oibus temporalibus tam super-
fluis quam necessarijs: quod nomine diuitiarum de quibus ibi ex-
presse loquebatur. se et primo intelligunt tam sufficien-
tia vite quam superflua. Similiter nomine pecuniarum que ibi
a christo specialiter specificantur: intelligunt omnia que
pecunia mensurantur. unde iuuenis ille debebat posses-
siones et substantias relinquere eo quod pecunia erant mens-
surabilia. licet non essent pecunia. unde. i. q. iij. totu. Totu
quicquid hoies habent in terra oia quorum domini sunt: pecu-
nia vocatur: seruus. vas. ager. arbor. pecus: quicquid horum
est pecunia dicitur. ideo autem pecunia vocata est quod antiqui
quod habebant in pecoribus habebant. et. ff. de lega. iij. q. i. q. i.
ut patet in Job. Job. i. et ultimo. c. ergo verba Petri predicta
ita se extendunt ad oia que pecunia mensurantur. Pecunia
autem mensurant omnia temporalia siue supflua siue
necessaria vite: quod pecunie obedunt omnia. Eccl. x. Verba
inquam Petri verisimiliter ad oia se extendunt siue aliq-
ceptione: quod dixit omnia. et de ma. et obe. folite. s. penul. s.
Loz. xvj. et lxxv. ij. xij. di. si romanor. et de p. iul. q. circa.
de elec. ut circa. li. vi. vbi de hoc. in glos. omniu. Joan. an.
propter quod dicitur. i. homi. ut supra dicitur est. Tanta a seque-
tibus dimissa sunt: quanta a non sequentibus concupiscere
tuerunt. Ecce ergo terminus siue limes apostolice pfecti-
onis et perfectionis: scz omne temporale concupiscibile re-
linquere. Necessaria autem vite non minus sunt concupiscibi-
lia: quam preter necessaria vite: et non minus comprehenduntur
sub verbis Petri quam non necessaria. unde magister in
historia scho. exponens predicta verba Petri dicit sic. Om-
nia illa reliquerat Petrus de quibus dictum est Eccl. i. Omnia
vanitas. Omnia illa retinuerat sibi de quibus dicitur di-
ctum est. ij. Lozin. xv. Deus est omnia in omnibus. ecce ergo
quid reliquerat et quid sibi retinuerat. Item non minus
est vniuersalis de apostolis ista. Ecce nos reliquimus
seu dimisimus oia: quam sit vniuersalis de multis. Adine cre-
dentium illa: Erant eis omnia communia. quia abdicatio
apostolorum non extendebat se ad pauciora quam abdicatio
paucorum credentium. sed illa Erant illis omnia communia
comprehendit vniuersaliter quecumque vite necessaria siue
alimenta siue tegumenta: ut patet per scripturam: ergo si-
militer ista Ecce nos reliquimus oia. comprehendit simili-
ter quecumque vite necessaria. Similiter non minus vniuersaliter
satis est ista Ecce nos reliquimus omnia. dicitur. xij. Act.
iij. q. illa: Nec quisquam eorum que possidebat aliquid suum
esse dicebat. xij. q. i. c. ij. sed illa. Nec quisquam eorum que pos-
sederat aliquid suum esse dicebat. comprehendit vite necessa-
ria: ergo et ista comprehendit vite necessaria. Item non
minus est vniuersalis ista de apostolis Ecce nos reliquimus oia
quam sit illa de discipulis. Sic omnis qui ex vobis non renun-
tiauerit omnibus que possidet: non potest meus esse disci-
pulus. Luca. xij. c. sed illa de discipulis comprehendit vite
necessaria: quod comprehendit oia que cadunt sub possessione
humana: inter que continentur vite necessaria: quomodo cumque
illa comprehendit siue quo ad renuntiationem proprietatis. si-
ue quo ad renuntiationem voluntatis et dilectionis inordi-
nate: tamen oia comprehendit. ergo similiter ista de apostolis
comprehendit vite necessaria quomodo cumque ipsa comprehendit
dat. Item non minus sub verbis Petri predictis comprehenduntur
vite necessaria: quam sub voto religiosorum siue proprio
vivere penitentium: qui in paupertate imitantur vitam prop-
riam: sed sub voto religiosorum siue proprio vivere absolute
profitentium cadunt vite necessaria sicut alia temporalia.
sicut patet. xij. q. i. scimus. c. nolo. c. non dicatis. Non dicatis
vos habere aliquid proprium: sed sint vobis oia communia. unde

er de malis de quibus minus videt scribitur Prover. c. i. Sicut mirte nobiscum, marsupium vni sit omniu nru. Nomine aut marsupij intelligunt omnia que pecunia mensuratur. vnde glossa interlinearis. Marsupium vnum/ communia omnia. Si ergo inter malos possunt esse commu- nia oia: siue preter necessaria: siue necessaria vite: multo magis inter bonos possunt esse oia communia. Ideo de prima multitudine scribitur Actuum. ij. q. erant illis oia com- munita. quod de necessarijs etiam vite negari non potest: necesse est hoc intelligi. Sed votu religiosoz sine pprio viuere: profitentium se extendit ad oia illa que possunt esse communia: et nulli in speciali ppria: sed oia quecumq; sint: siue necessaria siue no necessaria vite: possunt esse co- munita alicui multitudini: et nulli eoz ppria. alioquin falsum esset qd scribitur de prima communitate siue multi- tudine credentiu q. erant illis oia communia: ergo votum religiosoz absolute sine pprio viuere: profitentium ad alimenta vite necessaria se extendit. et verba Petri scz. Ecce nos reliquimus oia. non extendunt se ad pauciora q. votum religiosoz absq; pprio viuere: profitentiu paup- ritate euangelicam et apostolicam imitantiu. votum reli- giosoz se extendit ad quecumq; minima: ergo vba Petri predicta se extendunt ad quecumq; etiam vite necessaria. Item regula beati Francisci ab ecclia data/ confirmata et approbata/ et declarata/ et corpore iuris clausa/ sic inci- pit. Regula et vita fratrum minorum hec est. scz. sanctum euangelium obseruare: viuendo in obedientia/ sine pprio et in castitate/ et. ergo viuere sine pprio fuit paupertas euangelica. sed viuere sine pprio in nullo loco euangelij conuenientius exprimitur q. in verbis Petri predictis. Ecce nos reliquimus oia. ergo verba pdicta debent intel- ligi quantum ad abdicacionem pprietatis omnium reru tem- poralium quaru religiosi voto a se pprietatem abiciunt. sed religiosi abiciunt a se in spali voto pprietatis pprie- tatem omnium rerum que possunt esse communes et nulli p- prie. que votum abdicacionis absolute et cadens super omnia ex forma et natura sua cadit sup omnia vniuersa/ liter que possunt esse communia et nulli ppria. talia autem sunt vniuersaliter quecumq; temporalia absq; exceptione aliqua. vt sepe dictum est: q. illud qd scribit de multitudine ne credentiu q. erant illis oia communia: intelligitur vni- uersaliter de quibuscuq; rebus tempo: alibus. ergo verba Petri predicta intelligunt quantum ad abdicacionem pp- pietatis omnium reru quaru cuq; Nisi hoc diceretur. seq- retur q. abdicatio apostoloru fuisset minor: q. abdicatio religiosoz absq; pprio viuere pfitentiu. qd est absurdum. vnde Hiero. ad Exuperantiu dicit. Nemo apostolis pau- perio: fuit. nemo tanta p dno dereliquit. et iteru q. pot- argui de illo qd dicit angelus ad Petru. Actuum. xij. et ircu da tibi vestimentu tuu. et illud christi ad Petru. et ducere te gladium tuu. Matth. xxvj. et illud. Venit Iesus in do- mu Petri. Luce. iij. et illud. Qui habet sacculum tollat: similiter et peram. et qui no habet: vendat tunicam sua et emat gladium. Luce. xxij. qd fuit dictus singulis ap- tis in speciali. no obstat. q. hec arguit q. hec fuerunt singula et in speciali apostoloru quoad pprietatem et dnum. et fm hoc seip. et ante pdicacionem et post et post aduentu spiri- tus sancti quilibet apostoloru fuisset pprietarius etiam in speciali: quu quilibet ipsoz et vestibus et cibis necessarijs vsus fuerit. Qd est aperte contra scripturam. Actuum. ij. et iij. q. nec quisq; eoz que possidebat aliquid suu esse dice- bat: sed erant illis oia communia. et. i. prunc nullus eorum fuit in speciali pprietarius in vestibus nec in alijs qbus vtebatur. ergo nec post nec ante. quu nullus ipsoz fuerit magis vsus speciali veste post q. ante: nec imperfectio: post eccliam primitiuu q. erat in ea. Est etia hoc expres- se contra Clementem. xij. q. i. dilectissimis. vbi dicit q. comu- nis vsus omnium que sunt in hoc mudo oibus hoibus esse debuit. sed p iniquitatem alius dicit hoc esse suu: et alius istud. et sic inter mortales facta est diuisio. et sicut no pot-

diuidi aer nec splendor solis: ita nec reliqua que data sunt hoibus ad habendu diuidi debere: sed habenda oia esse communia. Istius consuetudinis more retento: apostoli co- rinthi discipuli vna vobiscu et nobiscuz commu- vitam du- xerunt. et. Sexto fm Clementem sicut nullus apostoloru vel discipuloz abuit in aere vel in sole spale dnum pprie- tatis: nec fuit in spali in aere pprietarius et sole: ita fm ipm nullus fuit in speciali pprietarius in aliqua re hui- mundi. et ita predicta opposita no intelliguntur quoad pp- pietatem et dominium: sed quoad vsum. Et ita no excipiu- tur ab ista vniuersali. Ecce nos reliquimus oia. que intelli- gunt quoad pprietatem et dnum vt superius est osten- sum. Item contra hoc e. expresse Remigius doctor: cimus sup illo vbo Apoc. xij. in pn. Detire templu et ado: antes in eo. vbi sic dicit. Dicitur em seculo renuntantibus. Beati- effis qui euangelici pcepti memores: cuncta terrena p christo reliquistis. sequetes eum a quo tpe sanru in celo inde- ficienter percipietis. hec Remigius. Item glossa. accepta ab Ambro. sup illud. et ad Luce. vj. c. Lacu nihil habentes et oia possidentes. glossa. hec fuit gloria aploz: nihil oino possidere: sine solitudine esse: et tunc res q. dnos earum possidere. ideo oia ponebantur ad pedes aploz: sicut in actibus aploz legit. hec glossa. Item Nicolaus. iij. in decre. exij. postea et de vbo. sig. li. vj. dicit sic. Dicitur q. abdicatio pprietatis hmoi omnium reru tam in speciali q. etiam in comuni ppter deum meritoria est et sancta: quia p christo viam pfectionis ostendens: verbo docuit: et exemplo firmavit. quaq; pmi fundatores militatis ecclie put ab ipso fonte hauerant/ in volentes perfecte viuere per doctri- ne ac vite ipsoz alieos deriuarunt. hec Nicolaus. Et q. bus sequunt duo pncipaliter. Primum vsus quaruq; rerum sumptibilem et non consumptibilem vsu esse parabilis a proprietate et dno in speciali et in comuni: q. patet ex eo qd dicit: dicitur q. abdicatio pprietatis om- nium rerum in speciali et in comuni ppter deum meritoria est et sancta. sed no esset meritoria: et sancta: nisi esset possibilis. ergo vsus in oibus rebus est separabilis a pprietate et dno. Sed qd sequitur est: q. christus et apli habuerunt vsum reru oim separatu a pprietate et dno speciali et co- muni. quantum ad communitatem ipsoz spalem et ppriam. qd patet ex eo q. dicit. quam et christus vitam pfectionis ostendens verbo docuit: et exemplo firmavit. quaq; pmi fundatores militatis ecclie et aploz pmi fundatores militatis ecclie scz aploz prout ab ipso fonte hauerant/ in volentes perfecte viuere per doctri- ne vite ipsoz alieos deriuarunt. Tertiu qd sequitur est: q. sepe dicta verba Petri. Ecce nos reliquimus oia. sunt in- telligenda in speciali et in comuni quantum ad pprietates et dnum. q. in nullo alio euangelio conuenientius et perfectius docuerunt abdicacionem pprietatis omnium reru in spali et in comuni q. in verbis istis. Quartu qd sequit ex p- missis est: q. apli non potuerunt licite retinere pedia et agros. vbi in legenda sanctoru aploz Simonis et Iu- de accepta ex libris Aphticam doctoris et episcopi papi scribitur de ipis aplis sic. Non nobis licet aliqd posside- re super terraz: q. possessio nra in celis est: que est eterna vbi immortalitas regnat: et ideo nulla rone possunt acci- pere aurum/ aut argentu/ aut vestes/ aut domos/ aut pdia/ aut seruos/ aut ancillas. ista oia terrena sunt: et mo- rientem homine non sequunt. quibus quu diceretur. vel aliquantulus accipite quia pauperes et peregrini: et hoc dixerunt. No sumus pauperes: q. diuitias celestes habemus. hec e. i. Nec obstat si dicatur q. Nicolaus tertius loq- tur de christo et aplis in quantum pbeuerit exempli perfec- tis: non condescendo in firmis et imperfectis: q. in firmis et imperfectis condescendo bene habuerunt pprietate et dominium aliquarum reru. Istud non oby- uat: sed confirmat ppositu. q. salte fm hoc ostendit vias pfectionis perfectis/ habuerunt vsum raliu reru separatu a pprietate et dno in spali et in comuni. Simili: quodcuq; abdicauerint pprietate oim reru in speciali et in comi

gis ppietarius in collegio christi et aplos q̄ in comuni-
tate credentiū. nec aliter in speciali fuit vsus tunica an-
te q̄ post. et eodē de gladio. Item si ideo vestimentū fuit
quoad ppietate petri: q̄ scriptū est. Et cūda tibi vestis
mentū tuū et. Eadem rōne panis quē comederunt filij
israel in deserto. Josue. v. Sap. xvi. fuit quoad ppietate
et dominij angeloz: q̄ dicit in ps. lxxvi. Panē angeloz
manducauit homo. de ose. di. ij. reuera. et. c. oia. et per cose
quens homo habuit vsum panis separati a ppietate et
dominio. Item si ideo vestimentū quo vtebatur Petrus
fuit in speciali quoad ppietatem ipsius: q̄ scribit. Et
cūda tibi vestimentū tuū. Eadem rōne panis de quo dicit
in ps. xl. Qui edebat panes meos magnificauit aduer-
sum (als super) me supplantationē. fuit quoad ppieta-
tem hois supplantati et comedentis. et ita supplantatoz
habuit vsum panis separati a ppietate et dominio. Et
eadem rōne panis de quo dicit christus Jo. xij. Qui mā-
ducat panē meū auerbit calcaneū suū ptra me. fuit quoad
ppietaem christi: et nō Judei: nisi quoad vsus. et ita Jus-
das habuit vsum separatum a ppietate pagis. et ita ves-
te hoc p̄nomen suū tuū et meū vel similia vsus illius in
scripturis et modo loquēdi cōmuni est equiuocū et multi-
plex ad suū tuū et meū quoad dominij vel quoad vsum
fm q̄ diuerse requiritur materie. Item q̄ supra allegari
est. c. Clementis. dilectissimis. r̄. q. s. q̄ vsus pot̄ in vsum
p̄ribilib⁹ a dñio separari: et ptra hoc posset dici q̄ debeat
intelligi illud. c. q̄ r̄r̄ diuisio facta est per iniquitatem
quoad dñum: non quoad vsum: et sic non faceret p hac
parte: dicendū est q̄ hac stare non pot̄ et contra decretū
predictum. Clementis est dicentis. Cōmune dñum omniū
nō ē. et nō dicit Clementis. Cōmune dñum omniū om-
nibus hominib⁹ esse debuit. q̄ in statu innocētie fuissent
cōmunia omnia oibus: non solū quoad dominij rerum
sed etiā quoad vsum siue iuris siue facti. Quoad vsus iu-
ris: q̄ ius vtendi quodcūq̄ eis cōueniēs fuisset commu-
ne omnibus: et nulli proprium. ideo sicut p̄m̄is pas-
rentib⁹ fuit traditū dñum cōmune et indiuisum oim infe-
rioz: ita fuit eis tradita potestas vtendi oibus alimentis
cōmunis et indiuis. vt p̄z Beñ. f. c. Et ita vsus iuris na-
turalis fuisset cōmunis oibus hominibus magis q̄ do-
minij: vel eque: quia vsus iuris magis erat intentus p̄
pter se in suo ordine: q̄ dñum sicut finis extrinsec⁹ eius.
quia dñum talū est aliquo modo p̄pter vsum magis q̄
econuerso: et diuisio facta fuit eius rei cui⁹ p̄ius erat cō-
munio. et p̄ius erat cōmunio rerū quoad vsum iuris na-
turalis: ergo postea facta est diuisio rerū quoad vsum: et
non solū quoad dominij. Similiter vsus facti fuisset cō-
munis omnibus hoibus non in diuisione entitatis ma-
terialis actus: sed in diuisione voluntatis socialis. q̄ licet
idem actus vtendi numero fuisset singuloz: / quantū ad
essentiam entitatis: tñ idem actus vtendi numero fuisset
singuloz: / q̄ntū cōplacōiā volūtatis. q̄ licet idē act⁹ nu-
mero nō potuisset esse cōmunis oibus: / quantū ad ex-
citium operis effectiue: tñ idem actus numero fuisset cō-
munis omnibus: quantū ad participiū consolatiōis cō-
glutinatiue: p̄ quanto quilibet gaudebat de cōmodo al-
terius sicut de suo: et solatiū vnus redundasset in sin-
gulos. et ita gaudiū cuiuslibet rei fuisset cōmune omnib⁹
per participatiōē mutue consolatiōis. iuxta illud ps.
cxv. Ecce q̄ bonum et q̄ iocundū. et p̄. c. dilectissimis.
vnde super illud. iij. c. Actū. Multitudinis autē creden-
tium erat cor vnum et anima vna. glos. or. ex dictis sc̄toz
collecta. Sic qui mundū perfecte reliquerant non de-
bilitate generis gloriāntes: / se alijs p̄ferēbāt: sed sicut
vnus eiusdemq̄ matris ecclie visceribus editi: ita eodē
amore fraternitatis gaudebāt. Et ita si homo nō peccasset:
quoad potestare vtendū: et quoad cōmune solatiū rerū.
Et post peccatū per oppositiū tripliciter facta est diuisio:
quoad p̄prietate dominij: quoad appropiationē iuris

vtendi: et quoad appropiationē solatiū et gaudiū p̄m̄iati
q̄d homines malis affectati nolunt alteri communicare.
Nec obs. de eo q̄d dicit in pie. c. dilectissimis. data sunt om-
nibus ad habendum. q̄ non q̄quid datur ad habendum
ab eo qui dare potest datur quoad dñum: quia sepe datur
quoad vsum: et non quoad dñum. sicut deus dedit iudeis
tis vbes ad habendum quoad habitationē: nō quoad do-
minij. vt p̄z Numeroz. xxxv. ca. xij. q. s. hie ita. et sicut
etiā dedit Aaron et filijs eius ad habendum vestes sacer-
dotes quoad vsum: et non quoad dominij. Et Ego. x. ca.
c. Vestem autē sanctā qua vtitur Aaron / habebunt filij
eius post eū. vñ. diebus vtetur illa qui pontifex p̄ o hui⁹
rit constitutus. Et ita dominij vestij sacerdotum erat
debet non sacerdotū. q̄ sacerdotēs nō poterant ipsas ve-
dere vel alienare. et ita sacerdotēs habuerunt vsum dica-
rum vestium separatum a p̄prietate et dñio. et facti ad
hoc. r̄. q. s. nulli. Et ibi. Sanctum sanctorū erit. glos. i. ad
vsum sanctorū sacerdotū pertinet. et. c. p̄edia diuinitis vñ
bus tradita. et. c. cau. q. s. eps. ibi. vsibus. et de cō. di. s. velli-
menta. ibi. in alijs vsibus. Sed qua ratione vsus illarū
vestium fuit separatus a p̄prietate / dñio earum: eadē
rōne vsus vestimentoz quotidianoz erit separabilis a
p̄prietate et dñio: q̄ quecūq̄ sunt separabilia ad rēp̄as
eadem ratione sunt separabilia p̄ tempus: quantū est ex na-
tura rerū separabilium. Nec valet q̄d sepe dicitur est p̄ alios
q̄ vsus facti haberi nō pot̄: q̄ hoc falsus est. qm̄ licet vsus
facti non possit haberi permanenter: quomodo habetur
entia permanentia: tamē bene pot̄ haberi successiue: sicut
ri: sicut suū esse consilium in fieri. q̄ vsus facti non est mag-
gis fluens q̄ rempus: q̄d ramen sc̄dm̄ scripturā dicitur ha-
beri. vñ. Joan. v. Et erat autē ibi homo. xxxv. amos in
firmitate sua h̄ns. et ad. vltimo. Dum tempus habe-
mus: operemur bonū ad oēa. et Joan. ix. Etatem habet
ipsum interrogare. Itē non obs̄at q̄d posset opponi de
pie. c. dilectissimis. ibi. Nec quisq̄ eoz que possidebat illi
quid suum et. ergo apli ante illā cōuersionē illoz iudeoz
r̄ aliquid possidebāt et habebāt: et illa cōmunicauerant
cōuersis. q̄ vt supra probatum est post suā renuntiationē
nē Apli nihil p̄prium habebant vel possidebāt. Nec Cle-
mens mentionem facit in toro illo passu de p̄prietate
et dñio p̄prietatis. et hoc apparet per p̄m̄i ep̄ulum
de statu innocētie: quū dicit. Et ois vsus oim et. sed p̄m̄i
q̄tate et. Et stat autē q̄ in statu innocētie nō fuissent oia
cōmunia quoad p̄prietate et dñum: sed q̄d modū necessitate
tate: q̄ illud dñū fuit alteri⁹ cōditionis et nature a dñio
introducto p̄ iniquitatem. q̄ illud dñū fuit mere libertatis
et p̄fectionis naturalis: istud vero est dñū seruilitatis et
statis et coacte potestatis. q̄ nisi homines coactiua p̄tate
p̄biberent: quilibet vt plurimū velle s̄ posset: totū vsum
pare. Itē istud dñū distat ab illo dñio sicut violentia a na-
turali: et coactiua a libero. Similiter p̄ sc̄dm̄ exēplū ei⁹ p̄z hoc
idē: q̄ dicit ibi. Demq̄ grecoz q̄dā et. c. debere esse amicorū. Et
oia cōmunia. Sed bona amicorū nō debet cōiter esse cōm oia
cōmunia q̄d p̄prietate et dñū. sed q̄d modū necessitate
tis. vñ. s. Daab. r̄. Spartari et velut romani amici iudeoz beatus
r̄ scripserūt iudeis i hec s̄ba. Pecora nra et possessiōes nra
nre vestre sunt: et vestre nre. q̄d nō intelligendū quoad p̄p-
prietate: sed quoad vire necessitate. Et hoc etiā p̄z p̄m̄i
exēplū ei⁹. Et sicut nō potest diuidi aer nec splēdoz solis:
Ita nec reliq̄ q̄ data sunt hoib⁹ ad habendum diuidi debe-
re: sed habēda esse oia cōia. Et onst̄at autē q̄ in aere et in
splēdoze solis nullus de cōi lege vdicat sibi p̄prietatem
nec dñū: p̄prietatis: sed dñū tm̄ naturale: q̄d est alterius
ḡnis ab illo dñio q̄d est p̄ iniquitatem: vt dicitur est. quare Cle-
mens nō loquitur nec intrēdit inferre q̄ apli habuerūt i spe-
ciali nec in cōi quātū ad cōmunitate ipsoz aplos: singul-
lare aliq̄d dñūz p̄prietatis: quicq̄d sit de cōmunitate cre-
dentiū ḡnial: q̄ nō est verisimile nec p̄babile q̄ aliq̄d sa-
piēs intendat inferre in cōclusionē: q̄d nullo mō p̄cedat vire

tunc mediū. Quū ergo Clemens in toto suo p̄cessu nihil
 fuerit de p̄prietate et p̄prietatis dñio p̄loquutus: sicut
 patet per oia exempla eius p̄s adducta: nō est verisimi-
 le nec p̄babile q̄ voluerit inferre de ap̄tis q̄ habuissent
 aliqua quoad p̄prietatē et dñum p̄prietatis: nisi specia-
 liter expressisset: qd̄ nō fecit. vnde q̄ ibi. Nec quisq̄ eorū
 que possidebat aliquid suū esse dicebat. verbum posside-
 bat accipit p̄ simpliciter habere absq̄ p̄prietate et dñio.
 quia ad̄der est repugnantia et contradictio manifesta in
 dicitō: si possidere acciperetur ibi iure p̄prietatis et dñis
 nō: quia tunc esset sensus. nec quisq̄ eorū que possidebat
 quoad p̄prietatem et dñum: suū esse dicebat quoad p̄-
 prietatem et dñum. qui sensus implicat apertam contradi-
 ctionem. ergo possidere accipitur ibi p̄ simpliciter habere
 seu tenere absq̄ iure p̄prietatis et dñi et titulo possi-
 dendī p̄prio noie. et hoc clare glos. postea in p̄e. c. dilectis
 simis. q̄ incipit. ergo aliquis d̄terminat dicens. Sic er-
 go aliquis potest possidere rem cuius nō p̄t habere p̄-
 prietatem. et hoc est possessio naturalis: nō civilis. Sed dic-
 possidebat. d̄tingbat: sicut seruus dicit possidere. ff. de
 acqui. pos. q̄ seruus ad idem facit qd̄ nō. q̄. q̄. non dica-
 tis. in glos. nū. quid. Et quo vltimus patet p̄positiū: quia
 abdicatio ap̄toꝝ in cōmunitate generali credentiū nō
 fuit alio: et p̄fectio: abdicatio ip̄toꝝ extra illā cōmuni-
 tatem cū ch̄ulto: s; apostoli in cōmunitate generali oim̄
 credentiū nō possiderunt quoad p̄prietatem et dñum
 aliquid in speciali: nec in cōmuni quoad cōmunitatem
 ip̄toꝝ specialem et p̄prietatē: illud quodcūq̄ fuisset non
 fuisset cōmune toti multitudini credentiū. sicut qd̄ est p̄-
 p̄rium cōmunitatis specialis: nō potest esse cōmune toti
 cōmunitati generali. q; p̄prium partis non est cōmune
 toti. scriptura autē Actū. iij. dicit q̄ nec quisq̄ eorū q̄ pos-
 se. ergo apostoli nec extra illā cōmunitatē vna cū ch̄ulto
 aliquid possederunt in speciali: nec in cōmuni quoad p̄-
 prietatem et dñum. Aliter sequeretur q̄ apostoli fuissent
 magis p̄prietarij in p̄p̄ia cōmunitate et ch̄ulto: q̄ fuer-
 runt in cōmunitate generali credentiū. quū in cōmunita-
 te generali credentiū non ponantur fuisset p̄prietarij nec
 in speciali nec in cōmuni quātum ad ip̄toꝝ cōmunitatem
 specialem et p̄prietatē. Item cōmunitas ap̄toꝝ in illa multitu-
 tudine credentiū quoad abdicatōem p̄prietatis tenuit
 locū vnius p̄one specialis seu singularis: q; sicut nulla
 p̄sona specialis retinuit sibi aliqua p̄prietatem in specia-
 li in illa multitudine: ita nec tota cōmunitas ap̄toꝝ p̄o-
 pia retinuit sibi aliqua p̄prietatem in illa multitudine
 credentiū. Sed cōmunitas ap̄toꝝ nō retinuit quoad ab-
 dicatōem p̄prietatis locum vnius p̄one specialis in illa
 multitudine: nisi q; abdicatio p̄prietatis in sp̄ali et in cō-
 muni quacūq; cōmunitate speciali citra cōmunitatē ges-
 neralem totius ecclesie: cui r̄p̄tum et figuram gerebat illa
 ecclesia p̄mitiua: est p̄fectio: et maioris excellentie: q̄ abdi-
 catio p̄prietatis omniū tm̄ in speciali: et nō in cōmuni. ali-
 ter em̄ frustra et inutiliter ac otiose cōmunitas ap̄toꝝ res-
 nuntiasset p̄prietati omniū in illa multitudine: nisi abdi-
 catio p̄prietatis omniū in speciali et in cōmuni quacūq;
 cōmunitate speciali esset p̄fectio: et alio: q̄ abdicatio p̄-
 prietatis omniū tm̄ in speciali et nō in cōmuni. Aliter em̄
 frustra et inutiliter ac otiose cōmunitas ap̄toꝝ renuntiasset
 p̄prietati omniū in illa multitudine: nisi abdicatio p̄-
 prietatis omniū in speciali et in cōmuni quacūq; cōmuni-
 tate speciali esset p̄fectio: et alio: q̄ abdicatio et p̄prietatis
 omniū tm̄ in sp̄ali et nō in cōmuni. q; frustra et inutiliter
 quis se obligat ad gradū abdicatōis arctio: em̄ et
 maioris: nisi p̄lequat in de p̄fectione aliqua maioris: vt
 supra dictū est. h. Item ad hoc est ratio. Et sicut in ecclesia
 p̄mitiua: q̄ gerebat r̄p̄tum et figuraz p̄sentis ecclesie: fuit
 p̄fectionis vniuersaliter apud omnes illius ecclesie abdis-
 care p̄prietatē cuiuslibet rei in speciali et in cōmuni quacūq;
 cōmunitate speciali citra cōmunitatem generalem
 illius ecclesie. Ita nūc in ecclesia p̄sentis est p̄fectionis

saltem in aliquo statu speciali apud aliquos viros perfe-
 ctos abdicare p̄prietatem cuiuslibet rei tam in speciali
 li q̄ in cōmuni quacūq; cōmunitate speciali citra cō-
 munitatem generalem totius ecclesie: q; dicere q̄ illud
 qd̄ tunc fuit p̄fectionis simplr̄ apud oēs: nunc non possit
 esse p̄fectionis in aliquo statu speciali: est ridiculum: quū
 natura rerū nō sit inmutata nunc plus q̄ tūc. Et talis stat-
 tus si ponatur: quicūq; sic habebit vsum oim̄ rerū sepa-
 ratuz a p̄prietate et dñio in speciali et in cōmuni. sicut ha-
 buit q̄libet status seu ordo specialis ecclesie p̄mitiue. Et
 talem statum abdicatōis oim̄ rerū in speciali et in cōmuni
 elegit b̄tus Franciscus p̄ se et ordine suo: sicut p̄z
 p̄ declaraciones multoz summoz pontificuz: vt est supra
 in ar. l. in. s. poro. in p̄n. est euidentius declaratiū. Quē
 statum stulte et fatue elegisset et ecclesia approbasset: nisi
 abdicatio p̄prietatis omniū rerū in speciali et in cōmuni
 esset maioris meriti: q̄ abdicatio p̄prietatis omniū rerū
 in speciali et nō in cōmuni. q; frustra et stulte quis se obli-
 garet ad gradum vite arctiozem et difficiliozem sicut est
 iste: vt p̄z ḡ de h̄b. sig. ex̄ij. li. vi. s. vnde vos. ibi tenetur
 plus q̄ ceteri ch̄ristiani et c. et. h̄. ceteroz ibi ch̄: uli semi-
 tas arctius elegerunt: nisi ex hoc ordinaret ad gradum
 p̄fectionis aliozem et maiorē: vt dictum est. Quō autē talē
 statum elegerit beatus Franciscus: patet per declaratio-
 nes romanoz pontificū: Grego. ix. familiaris beati fran-
 cisci: Innocē. iij. ianueñ. de dodo de hisco luminis iuris:
 qui fecit apparatus. Innocē. Alexandri. iij. Nicolai. iij.
 Clementis. v. Jo. xxij. in sua extraua. que incipit. Quorū
 dam. Et quibus declarationibus luce clarius cōstat q̄
 abdicatio p̄prietatis oim̄ rerū in speciali et in cōmuni sit
 maioris p̄fectionis et meriti q̄ abdicatio p̄prietatis oim̄
 rerū in speciali: et nō in cōmuni: vt supra dictum est. Et q̄
 vltus potest in cōsumptibilibus a dñio separari. Nā: sicut
 dictum est: frustra et fatue se beatus Franciscus p̄ se et or-
 dine suo ad talem exprop̄iationē in speciali et in cōmuni
 fm̄ determinatōem p̄dictoz romanoz pontificū obligat
 ser: nisi talis abdicatio esset p̄fectio: et alio: seu maioris
 meriti ex genere operis operati: q̄ abdicatio p̄prietatis
 tm̄ in speciali et nō in cōmuni. Frustra etiam et fatue eccle-
 sia romana talem exprop̄iationē approbasset et p̄uile-
 gijs innumeris dotasset: nisi talis exprop̄iatō esset ex ge-
 nere operis operati p̄fectio: exprop̄iatione rerū tm̄ in
 speciali et nō in cōmuni. Quō nō est dicendū de sc̄o Fran-
 cisco nec de romana ecclesia matre omniū et magra. et de
 p̄uile. antiqua. de sum. tri. c. ij. in fi. xij. dist. c. f. q; frustra et
 inutiliter romana ecclesia exponeret aliquem ordinem ad
 modum viuendi difficiliozem et laborioso: nisi per hec
 exponeret et intenderet exponere eum ad gradum perfe-
 ctionis et meriti ex genere operis p̄fectionis et alio: et
 et si in tali ordine sic multipliciter ab ecclesia p̄firmato et
 declarato: in quo nihil potest etiam in cōmuni p̄prium
 possideri: non separaretur in cōsumptibilibus vltus a do-
 minio: ecclesia periculosum statum approbasset. et in eo
 professis perplexitatem et laqueum inieceret contra apo-
 stolum. s. ad h̄. oz. vij. ibi: Porro hoc ad vtilitatem vestra
 dico: non vt laqueum vobis inijciam: sed ad id quod ho-
 nestum est et q̄ facultatem prebeant sine impedimēto do-
 minū obsecrandi. et. xxvij. q. f. de viduis. q̄. xij. dist. neri te-
 sticulo: em̄ de resti. spo. literas. s. poro. h̄. sicq;. Quare
 manifeste sequitur et aperte ex omnibus supradictis: q̄
 abdicatio p̄prietatis omniū in speciali et in cōmuni
 est p̄fectio: et eminentio: ex genere operis operati: ab-
 dicatōe omniū tm̄ in speciali et non in cōmuni. et abdis-
 catio apostolorum fuit perfecta ex genere operis opera-
 ti: non minus abdicatōe fratrum minorum. immo fra-
 truz minorum est illa abdicatio et professio que et aposto-
 lo: um: vt est de verbo. sig. ex̄ij. s. poro. li. vi. ergo aposto-
 li omnia quoad p̄prietatem et r̄p̄tum reliquerunt in spe-
 ciali et in cōmuni. Quod etiam patet ratione euidentē
 necessarij. quia cuius causa p̄xima et immediata non stat

Abbas. fm Archi. Et adde hic qd scripti. j. in. §. adhuc pe
 rita. §. cum etiam. iij. in ar. l. iij. ¶ Alterius contra illud
 qd dicitur qd beatus Augu. nō dixit aplos vouisse rerum
 oim abdicatōe quoad pprium: hoc stare nō pōt. immo
 expresse Aug. hoc dicit sup illud d. d. art. xij. Et ecce nos re
 liquimus oia. et p hęc rōba etiā supra posita hoc votū po
 tentissime vouerant. Et etiā sic pbat. qm pñliū pñlio
 rī qd est forma et pfectio seu pñmatio alioz pñliorū
 nō est ubiūm aplos p̄cipue obseruasse. Afr em apli non
 fuissent in apice pfectionis: qd est erroneum. quū de ipse
 p̄cipue dicit dñs Jo. xvij. Et sint pñmari in vñū. op. fa
 ctū. r. iij. q. ii. c. ij. sed votū est pñliū pñliorū forma et p̄f
 ectio summariū eoz. q: votum cadens sup quodcūq; cō
 siliū etiā gēlicum reddit ipm essentialiter pfectus: et
 deo acceptus: eo qd p liberam abdicatōe offertur volum
 tas deo tm a cūp: votum aut offertur volūtās actu et po
 tentia qd est multo fortius. q: post votū emissum non est
 amplius de iure oppositū in potestate voluntatis. p̄pter
 qd dicit. r. iij. c. scribitur. Vouē et oñe aure et cauda am
 putatis voluntarie offerre potes: votum aut ex his solui
 nō potest. hęc ibi. seq. hos et oñs aure et cauda amputat
 nō potest magis voluntarie offerri: qd de eis votum p̄fols
 uisū quia votū cadens sup quodcūq; opus virtuosum
 reddit ipm essentialiter pfectus et deo acceptus. Ideo
 sup illud ps. cxxij. Sic iurauit domino votū vouit deo
 Jacob. dicit Aug. et ponit ibi in glos. ordi. Nemo pñmatur
 virtus suis reddere que vouit. qui em hortatur te vt vo
 ueas ipse te adiuar vt reddas. vouit aut ecclesia i manu
 suauitū vt sit domus dei: quo nihil gratius pōt deo of
 ferri. hęc ibi. Et ita pfectio totius spūalis edificij cōsum
 matur in pfectione voti: sicut arca Noe fuit cōsummata
 in cubito vno. Gen. vi. Unde et sup illud ps. lxxv. Vouere
 et reddite. dicit Augu. Vouere em voluntati cōsultur: s
 post voti pmissionem redditio epigitur necessario. Et
 illud dicitur ibi. Ad hęc vouenda nos inuitat: non p̄ci
 p̄ vt voueamus: sed vt vota reddamus. et glos. ibi. Ho
 nere mente quodlibet bonū: et reddite opere necessario
 post voti. et facit et de cōuer. cōiugū. ex parte. et de vo. et
 vo. r. c. magne. §. sane. Ergo apli vouerūt p̄cipue quodlib
 ber trum pñliorū euangelicorū: scilicet obedientiam. p illud
 r. iij. d. d. art. xij. Et secuti sumus te. Et castitatem. r. iij. d. i. o. i.
 Et p̄prietatē abdicatōe. vt pie. c. xij. d. d. art. xij. Et ecce nos
 reliquimus omnia. vbi fm Augu. vouerunt. aliter seque
 rentur qd abdicatio p̄prietatis facta in p̄fessione oim reli
 giosorū absq; p̄prio viuere p̄ntentium esset essentialiter
 pfectio: et alio: abdicatōe apostolorū. quū votum. vt di
 ctum est sit cōsummatio pfectionis alioz pñliorū specia
 lia. qd nefas est dicere aut sentire. p̄sertim quū religio
 sint successores aplos: quoad renūtiatōe. vt supra dictū
 est. et no. et legitur. r. iij. q. i. ex auctoritate. ¶ Et cū votū
 sup addat speciale pfectionē sup opus liberum voluntas
 rōba dicit expresse Anselmus in libro de similitudinib: eo
 qd opus bonū libere voluntatis offertur deo fructus vo
 luntatis: p opus aut factū ex voto offertur ipsa arbor: vo
 luntatis cū oibus fructibus suis: qd est multo p̄fectius et
 deo gratius: quāto arbor: cum fructib: plus valet qd frui
 ctus p se. ¶ Et autē ista sit intentio beati Aug. de voto aplo
 rum apparet manifeste. r. iij. de diu. dei. c. iij. p eum sic dī
 centem. De terra ergo suscitatus est ille supra oēs diuites
 pauper: et de illo stercore erectus supra oēs p̄p̄os opulē
 tos ille inops: vt sedeat cum potentibus p̄p̄i: qbus ait
 d. d. art. xij. Sedebitis supra sedes. r. iij. Et sedem glorie
 hereditatem dans eis. dixerant em potētes illi d. d. art. xij.
 r. iij. Et ecce nos dimisimus oia: et secuti sumus te. hoc votum
 potentissimi vouerāt. sed vnde hoc eis: nisi ab illo de quo
 hic p̄mū dictū est: dans votum vouenti: hęc Aug. Et q
 bus tripl̄r patet p̄positū. P̄mo qm Augustinus in isto p̄f
 quere hoc voti potentissimi vouerāt: intendit colligere
 quasi in summa p modū epilogi totā potentia p̄fectiois
 aplos p̄mū narratam: sed p̄mū exp̄ssius et specialius

vel non minus p̄narrauerat potentē eoz in abdicando
 temporalia p̄pter christū: q̄ i sequēdo christū. quare hoc
 consequēs referendum est ad totum antecedens in quo
 eoz potentia p̄narratur: et specialiter ad partem antecē
 dentis in qua specificatur potentia paupertatis. q: de pau
 pertate a p̄ncipio verborū vsq; ad finem specialiter fuerat
 plocutus. Sed hoc patet p id qd sequit in p̄dicis rōbis
 Aug. Sed vnde hoc eis: nisi ab illo qui dat votum vouē
 di: Sed in tota scriptura euāgelij non habetur plus de
 voto obedientie: qd de voto paupertatis: nec in alio scripu
 re loco. vnde ergo colligatur ex his rōbis plus votū obe
 dientie qd paupertatis dicat qui cōtra dicit. qd quū nō iue
 nerit redeat ad veritatē: et colligat inde cū beato Augu.
 vtrūq; simul. Si vis p̄fectus esse: vade et vnde oia qd habes: et
 da paup̄ib: et veni sequere me. inde colligit simul vtrūq; vo
 tū Aug. iō sum vtrūq; ponit. sic Petrus vtrūq; dicit simul
 post illa rōba christivade et vende et. Et ecce nos reliquim
 oia: et secuti sumus te. Nec diuidat quisq; qd nec christus
 nec Petrus nec Augustinus diuisit. Et ecce christus simul
 vtrūq; copulatiue et cōiunctim dicit. Si vis p̄fectus esse:
 vade et vende oia que habes: et da pauperibus: et veni se
 quere me. Petrus in p̄sona oim apostolorū simul vtrūq;
 copulatiue et cōiunctim respondit. Et ecce nos dimisimus
 oia: et secuti sumus te. Aug. simul vtrūq; copulatiue et cō
 iunctim recitauit. dixerant em illi potentes. Et ecce nos di
 misimus omnia: et secuti sumus te. hoc votum et. Si ergo
 apostoli vouerūt sequi christū sicut fatetur opponē:
 ergo et de dimittendis oibus votū fecerunt. fm Aug.
 quia pariter ponuntur per christū et Petrum et Aug. relin
 quere oia et sequi christū. Adde hic qd scripti. j. in. §. respō
 deo. §. ex p̄dicata autē determinatione. cum §. seq. in ar.
 Item apostoli nō vouerunt sequi christum alia de causa
 nisi quia sequi christum ex voto est p̄fectius et deo gra
 tius: qd sequi christum sine voto. vt sup: adictum est. Sed
 ista causa ita concludit de relinquēdo oia: sicut de sequē
 do christum. ergo quū apostoli omnia reliquerint p̄fē
 cte: sicut christum secuti sunt p̄fecte: sequitur qd sicut voue
 runt sequi christū: ita vouerunt relinquere omnia. quum
 eadem causa sit vtrōbq; vouendi. et de transla. inter cor
 poralia. Item fm exposito: apostoli vouerūt sequi chri
 stum. sed ista sequela fuit magis p̄ncipaliter effectus opes
 ris seruando eius mandata atq; cōsilia: qd gēnu coipo
 ris. vnde glos. sup illud d. d. art. iij. Relictis retribus secu
 ti sunt eum. dicit. in celsu pedum: sed magis obedientia et
 affectu: amplius ad p̄p̄ia viuere p̄ntentium esset essentialiter
 vouerunt christi p̄cepta atq; cōsilia. quia sequela chri
 sti quā fm opposito: em vouerunt p̄ncipaliter stat in ser
 uando eius mandata atq; cōsilia. Sed christus volentē
 bus aggredi viam p̄fectiois p̄cipit omnia relinques
 re. quia licet relinquere omnia simpliciter et absolute fue
 rit cōsiliū et non p̄ceptum tamen viris p̄fectis vo
 lentibus viam p̄fectionis seruare est p̄ceptum. r. iij.
 q. i. §. i. vnde Grego. §. mo. supra ill. in isto. §. §. Item ad
 hęc est. Necdum virtus p̄cepti emicuerat que omnia re
 linqui p̄ceperat. et Remigius supra all. in hoc §. §. Itē
 cōtra hoc est. Beati estis: qui euangelici p̄cepti memo
 res: cuncta terrena p̄o christo reliquistis. Item licet qd
 possit relinquere bona temporalia absq; voto: tamen vo
 luntatem habendi temporalia non potest quis p̄fecte
 relinquere sine voto. quia licet res exterior absq; voto re
 linqui possit: tamen voluntas habendi absq; voto sim
 pliciter relinqui non potest. sed apostoli non solum relin
 querunt simpliciter omnia tēp̄alia: sed etiā reliquerūt
 simpliciter et p̄fecte voluntatem habendi ipsa. vnde su
 per illud d. d. art. xij. Et ecce nos reliquim oia. dicit glos.
 etiā voluntatē habendi. Et sup illud Luc. xvij. Et ecce nos
 dimisim oia. glos. etiā voluntatē habendi. Ergo volun
 tatem habēdi oia reliquerūt ex voto. Item licet qd possit
 sit renūtiare rebus exterioribus absq; voto: tm renūtiā
 re desiderijs et concupiscentijs habēdi non potest quis

perfecte sine voto. Sed sicut Beato Gregorio in homilia. Petrus et Andreas apostoli non solum renuntiaverunt rebus omnibus temporalibus: sed etiam renuntiaverunt omnibus desideriis et concupiscentiis habendi. ubi dicit sic. Multum reliquit qui nihil sibi retinuit. multum reliquit: qui quantumlibet parvum torum deseruit. certe et nos habita cum amore possidemus: et ea quae minime habemus ex desiderio querimus. Multum ergo Petrus et Andreas dimiserunt. quoniam utrumque etiam desideria habendi reliquit. Multum dimisit: qui cum re possessa etiam concupiscentiis renuntiavit. hec Beatus Gregorius. Idem. scilicet. item ad hoc dicit. Ergo apostoli ex voto renuntiaverunt desiderijs et concupiscentijs deliberatis habendi temporalia. Similiter si sicut in oppositorem ab hac universali. Ecce nos reliquimus omnia: excipiuntur specificata in euangelio: tunica gladius calige: et vestimenta: sequitur quod ista excipiantur in speciali et singulari: et non solum in communi apostolorum: quod gladius dicitur fuisse Petri in speciali vestimentum: et calige: quod chelysus dicitur in speciali Petro. Quod gladius tuus et cetera. et angelus Petro. Alcia te caligas tuas: et circumda tibi vestimentum tuum. Et ita sequitur sicut eum quod apostoli in predictis et similibus fuerunt proprietatis in speciali: non solum in communi. Quod esse non potest: quoniam ut supra dicitur est sicut in Clementi. contra versus omnium que sunt in hoc mundo: omnibus esse debuit. Et sicut non potest dividi aer nec splendor solis: ita nec reliqua que data sunt hominibus ad habendum divisi debent: sed habenda omnia communita. et istius consuetudinis more retento apostoli etiam discipuli communitatem vitam duxerunt. etiam. quod dilectissimis. Et quibus partem quod sicut in statu innocencie nullus habuisset in speciali proprietatem in aliqua re mundi quocumque: sed fuissent omnia omnibus hominibus pro omni tempore quo non peccassent communita. Sic apostoli et eorum discipuli qui in abdicando temporalia assumpti fuerunt statim communitatem et similes statim innocentie. sicut in Clementi. in nulla re huiusmodi habuerunt in speciali proprietatem et dominium quod diu in sua perfectione manserunt: quod semper post sequela manserunt. Et post sequens vestimentum calige et gladius Petri non fuerunt quoad proprietatem et dominium plus in speciali Petri quam aliorum. Similiter sicut in aere splendor solis et alij corporibus celestibus nullus habet in speciali proprietatem et dominium: sed pro omni tempore fuerunt omnia omnibus hominibus communita. Ita apostoli et eorum discipuli pro nullo tempore postquam statum perfectionis exercebant sunt adepti: habuerunt in speciali proprietatem et dominium proprium in aliqua re mundi. ergo apostoli non habuerunt in speciali et singulari proprietatem et dominium proprium in vestibus caligis gladijs et quibuscumque alijs similibus uterentur. Et per consequens ista non excipiuntur in speciali et singulari ab hac universali. Ecce nos dimisimus omnia. Sed si exciperent ab ipsa in speciali et singulari exciperent ab ea: et non in communi: quoniam ista in speciali et singulari dicitur fuisse apostolorum. et talia et similia nullo modo excipiuntur ab hac universali. Ecce nos reliquimus omnia sicut dicitur oppositum. Et propterea non est minus universalis de apostolis ista. Ecce nos reliquimus omnia nomine et re: quod sit universalis de primis credentibus illa Actuum. iij. Nec quisquam eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: sed erant illis omnia communita. Et hoc patet: quod abdicatio temporalium primorum creditum non fuit universalis: nec latioris ambitus abdicatio temporalium apostolorum: quoniam primis credentes non fuerunt magis expropriati a mundo quam apostoli. Sed illa de primis credentibus scilicet. Nec quisquam eorum que possidebat aliquid suum esse dicebat: sed erant illis omnia communita. comprehendit pro tempore quo dicta est universaliter omnia quecumque aliqua exceptione non facta: siue vite necessaria: siue quecumque alia nota: et vel non nota sicut veritate: sicut superius pluries est ostensum. ergo ista dicta de apostolis. Ecce nos reliquimus omnia. pro tempore quo dicta fuit comprehendit universaliter omnia absque aliqua exceptione: siue sint vestes siue gladius siue quecumque alia. sed ista fuit dicta de apostolis pro tempore in futurum. ergo sub ista cadunt universaliter quibus apostoli vixi sunt. et post sequens in omnibus habuerunt usum separatim proprietatem et dominium. Et propterea sicut

supra ostensum est isto. scilicet. Item non minus sub istis. non tamen apostolorum non extendit se ad pauciores quod votum religiosorum absolute sine proprio vivere proprietatem. quod abdicatio religiosorum vitam apostolorum imitantium in parte vel in toto non est universalis: nec perfectior abdicatio apostolorum. Sed votum religiosorum absolute sine proprio vivere proprietatem se extendit universaliter ad omnia absque aliqua exceptione: siue sint alimenta siue quecumque alia: quia votum eorum absolute factum se extendit universaliter: quod forma et natura sua ad omnia illa in quibus versus potest apparere et dominio separari in speciali: quod votum cadens absolute super abdicatio proprietatis cadit super abdicatio omnia proprietatis ab usu separabilis: sed versus versus versus sumptuum est separabilis a proprietate et dominio speciali: quod si de separatione eius a proprietate et dominio communitate versus dicitur est primis credentes pro tempore illo de quo dicit scriptura Actuum. iij. quod erant illis omnia communita pro tempore: habebant in speciali usum rerum versus versus sumptuum separatim a proprietate et dominio speciali. Sed quia ratione versus versus sumptuum tunc separatus in speciali a proprietate et dominio: eadem ratio fuit de possibili separabilis pro simpliciter non fuerit de facto versus versus sumptuum. quia stant eodem natura versus versus sumptuum per versus versus sumptuum separabilis de possibili. Ergo votum religiosorum absolute absque proprio vivere proprietatem se extendit universaliter ad quecumque: siue sint vestes siue cibaria. unde vestis versus versus sumptuum non est sua sed de peculio. ff. de peculio. id vestimentum. et versus versus sumptuum ea que sunt in peculio. ff. de acquire. pos. versus versus sumptuum. quia ab alio possidet nisi ipse possidet. ut ff. de adult. sic. c. i. et no. q. iij. q. i. non dicatis. ergo multo magis versus versus sumptuum apostolorum: quod fuit forma et principium votorum religiosorum se extendit universaliter ad omnia absque aliqua exceptione.

D illud quod dicitur oppositum: quod non est intelligendum quod beatus Augustinus intelligit perit quod ipsi apostoli voverunt non habere aliquid in communi: quoniam intendens iuxta vitam apostolicam suam religionem suam dare loquens suis fratribus sic dicit in regula sua. Sit anima una et cor unum in domino: non dicatis quod si non dicatis. et c. nolo vos habere aliquid proprium: sed sint vobis omnia communita. Et distribuitur vnicuique vestrum prout opus erit. et sequitur. Sic enim legistis in actibus apostolorum. Actuum. ij. et c. q. s. c. q. i. c. quia magis erant illis omnia communita: et distribuitur vnicuique prout opus erat. Quoniam igitur beatus Augustinus et eius fratres res habuerunt et habeant in communione est renovandum in dubium quoniam beatus Augustinus apostolos habuisse supposuerit in communi. quare pro auctoritatem predicant Augustinus non potest concludi quod apostoli voto abdicaverunt omnium rerum dominium in proprio et in communi. Respondendum est primo quod dicitur Augustinus per oppositum: in dicitur pro parte sua. est contra eum. quoniam si Augustinus fuit dictum eius intendebat fundare suam religionem iuxta vitam apostolicam: ut nullus eorum haberet aliquid proprium sed essent illis omnia communita. ergo Augustinus voluit quod fratres sui non haberent in speciali proprietatem alicuius rei. sed tamen in communi. ergo similiter apostoli iuxta quod votum Augustinus fundavit suam religionem: sicut ipsum non habuerunt in speciali proprietatem alicuius rei. et ita vestimentum quod utebatur Petrus et calige et gladius non fuerunt in speciali quoad proprietatem ipsius Petri. cuius oppositum oppositum: supra dicitur. s. primo. non obstat. et c. ceterum. Item si Augustinus fundavit suam religionem iuxta illud quod legitur in actibus apostolorum. quod erant illis omnia communita. Actuum. ij. Et Augustinus mandavit fratribus suis quod nunquam pro perpetuo tempore haberent in speciali proprietatem alicuius rei: sed essent illis omnia communita.

munia semp: q: sic intelligēdū est: ergo similiter primi cre-
 dentes non habuerunt nec habere poterūt in speciali
 pprietate alicui? rei: q: dū fērit illa cōgregatio in suoro
 bote cuius oppositū. s. dicit opposito. Item fratres san-
 cti Augustini nō debēt habere in speciali pprietate alicu-
 ius rei vsu cōsumptibilis nec nō cōsumptibilis: q: ipse mā-
 dāuit eis nō dicatis aliqd hēre ppriū: s. sint vobis omnia
 cōmunia. xij. q. s. nō dicatis. Et qui omnia dicit: nihil exci-
 pit. s. q. xv. r. Heb. ij. ef. de ma. r. ob. solire. s. penul. Sed
 fratres beati Augustini habēt in speciali vsu rerū vsu cō-
 sumptibilium: certum est q: in speciali comedūt r. bibūt:
 r. specialibus vestibus induunt: ergo pdicti fratres hnt
 in speciali vsu rerū vsu cōsumptibilis separata a pprie-
 tate r. dñio cōmuni. ergo vsus earū de se est separabilis
 simpliciter r. absolute a pprietate r. dñio. Itē fratres san-
 cti Augustini emittunt votū abdicationis omnū tempo-
 raliū: q: vouent viuere sine pprio: ergo multo magis
 apostoli: quoz vitā imitantur: emiserunt votū omnū tē-
 poraliū abdicationis. **C** Secōdo respondendo ad illud qd
 opponit q: saltem apli habuerunt pprium in cōmuni
 sicut habent fratres sancti Augustini: qui vitā apostolorū
 dicunt eligere: dicendum est. qm regula apolorū ppria r.
 immediata fuit alia a regula cōmunitatis credentiū: sicut
 regula specialis est alia a regula generali. Et sicut cōmu-
 nitas apostolorū ppria fuit alia a cōmunitate gnali cre-
 dentiū: licet etiā regula cōmunitatis gnalis credentiū
 quodāmodo fuerit regula apolorū inquantū fuit eis
 data ab apostolis. r. etiā apololi aliquo tempore: vixerūt
 illa cōmunitate generali credentiū r. sicut eozū capita
 seruando illam regulam: tñ ipsorum regula ppria r. im-
 mediata fuit alia r. discreta a regula cōmunitatis creden-
 tiū. qd patet Dar. s. quia apololi in sua cōmunitate p-
 pria nō potuerūt retinere vroses. Illi autē de cōmunitate
 gnali credentiū poterāt retinere cōmuniter vroses: nisi
 aliquibus repugnaret in speciali aliū deo: imulti ipsos
 rum habebāt vroses: qd apololis nō licebat quātū ad cō-
 millionem carnis: s. hñ quātū ad pūisionē. xxxi. di. omnis
 no. Secōdo q: apololi in ppria cōmunitate portare nō po-
 terant calciamēta nisi tm sandalia: vt patet Dar. vi. Illi
 autē de multitudine credentiū poterant calciamēta por-
 tare. Qd autem dicit de petro Act. xij. Calcia te caligas
 tuas. exponitur fm Bedam. i. sandalia. i. soles. q: po-
 tūt fratres minores. vide supra. e. s. po:ro omnis religio
 nō oblat. r. n. q. dicit Dar. lv. ar. **T**ertio q: cōmuni-
 tate r. immediate nō licebat eis portare pecunias: vt pa-
 tet Dar. r. v. ar. vi. Luc. ix. ideo pecunia q: portabatur
 ponebat ad pedes apolorū: r. nō ad manus. Act. iij. v. bi di-
 cit glōf. desitendū probat qd tangere deuitat: r. calcans
 dñi docer esse aurū qd subdit gressibus apolorū. Illi au-
 tem de multitudine credentiū poterant cōmuniter pecu-
 nias portare: r. ipsi cōtrectabant pecuniam sicut religiosi
 omnes: r. ceptis fratribus minoribus: cōtrectant de suos
 r. licentia pclatorū. q: cōmunitatis erat: s. non apli: nec
 fratres minores: vt cōt de ver. sig. xij. li. vi. r. e. ti. cle-
 men. **Q**uarto q: recipiēdus ad cōmunitatem apolorū
 nihil debebat secū afferre: nec res: nec pcia rerū: s. omnia
 que habebat in libera potestate: debebat vendere r. pau-
 perib? erogare: vt patet Dar. r. x. Luc. xviii. **R**ecipiēdus autē ad cōmunitatē generālē credentiū: de-
 bebāt secū ferre pcia rerū immobilū r. animalū r. res ali-
 as cōmunitati necessarias: si habebat. Et ita vna regula
 fuit alia ab alia r. altera ab altera. **Q**uinto q: solis. r. s.
 aplis dicit dñs Dar. vltimo. Eūtes in vniuersum mū-
 dū pdicate euāgelii omni creature. nō fuit hoc dictū mul-
 tudinis credentiū. **S**exto q: apli p mūdū eūtes in so-
 tes suas. nō vixerūt de bonis illius cōmunitatis pme cre-
 dentiū: s. de his que dabant eis in cibo r. vestitu: ab his
 quibus pdicabāt. Dar. r. r. Luc. x. dign? est operarius
 cibo suo. xij. q. i. s. i. vbi r. hystostom? q. d. Zārū accipite:
 quātum in victu r. vestitu vobis necessariū est. vnde r. po-

stolus. s. ad Timoth. vi. habētes victū r. vestitū his cōten-
 ti simus. Et alibi Gala. vi. Cōmunicet is q: catechizat. et
 qui se catechizat in oibus bonis. vt quoz discipuli merūt
 spūalia: confortes faciant eos carnaliū suoz: r. nō in auas-
 ritia: s. in necessitate. huc usq: hystostom? ad hēc xij. q.
 s. s. his ita. s. q. i. sacerdos. ef. de cens. cum apls. **C** Beat?
 autē Augu. fundauit religionē suā directe iuxta regulam
 cōmunitatis seu multitudinis credentiū: r. nō iuxta regu-
 lam ppriā r. immediatā apolorū: vt supra dixit in re-
 gula sua fratribus suis. Sit anima vna r. cor vñū in dño:
 et nō dicatis aliqd ppriū: s. sint vobis oia cōmunia: sicut
 legitur in actibus apolorū. **T**ertū est autē q: in actibus
 apolorū ista verba sunt dicta directe r. immediate de cō-
 munitate gnali credentiū: r. nō de cōmunitate ppria apo-
 olorū: sicut opposito dicit. sic em legitur in actibus apo-
 olorū. iij. c. Multitudinis autē credentiū erat cor vñū
 r. anima vna: nec q: s. q. possidebat aliqd suū esse dice-
 bat: sed erāt illis omnia cōmunia. xij. q. s. c. q. tua. cū. c.
 se. Ecce plane q: ista fuit forma viuendi cōmunitatis multitu-
 dinis credentiū. Sed p:ter istā formā viuendi cōmū-
 nitas fuit apolorū q: pprie dicta est. **Q** autē beatus Au-
 gu. intēderit principaliter fundare suā religionē iuxta regu-
 lā r. formā viuendi cōmunitatis credentiū: r. nō cōmu-
 nitatis pprie apolorū: patet ex verbis p:missis in regula
 sua: in quibus dat formā r. modū viuēdi fratribus suis. q:
 quidem verba: vt iā dictū est: sunt directe de cōmunitate
 generali credentiū: r. nō de cōmunitate speciali r. ppria
 apolorū. Qd etiā patet ex hoc q: fratres ordinis sancti
 Augustini poterant portare libere r. possunt calciamēta
 et pecunias: que nō poterāt apololi. Venientes etiā ad or-
 dinē sancti Augustini: possunt offerre cōmunitati bona
 que habent. Venientes autē ad cōmunitatem ppriā apo-
 olorū: nihil poterant offerre: sed oia debebāt si poterāt
 pauperib? dare. Dar. r. x. Luc. xvij. Qd etiā
 patet ex hoc q: fratres beati Augustini possunt hēre in cō-
 muni bona imobilia: vt domos r. agros: que apli in com-
 muni suo nullo modo poterāt habere. vt Dar. r. x. r.
 go beatus augu. non fundauit nec intendebat fundare
 religionem suā iuxta vitā apolorū ppriam r. specialem
 sed solū iuxta formā r. modū viuēdi cōmunitatis credē-
 tiū. Magis autē congrue argueret oppositō. si sic argu-
 eret: beatus Franciscus chylsi signifer insignis volēs
 immediate fundare r. directe suam religionem iuxta for-
 mam r. modū viuēdi pprium chylsi r. apolorū: sicut
 ipse in principio r. fine sue regule dicit expresse. In princī-
 pio in quā sic Regula r. vita fratū minorū hec est. scz dñi
 nostri iesu chylsi sanctū euāgelium obseruare viuendo
 in obedientia sine pprio r. in castitate. In fine vero sic:
 Paupertatem r. humilitatem r. sanctū euāgelii quod
 firmiter pmissimus obseruemus. mādauit fratribus suis
 in regula sic: Fratres nihil sibi appropiet: nec domū: nec
 locum: nec aliquā rem. Que vnta regule quinq: Roma-
 ni pōntifices. Greg. ix. Alexander. iij. Innocentius. iij. Ni-
 colaus. iij. Clemens. v. declarauerunt in scripturis debe-
 re intelligi tam in speciali q: etiā in cōmuni: vt diffusius
 superius est ostēsum supra. s. pri. in prin. Ita q: fratres mi-
 nores fm declarationes istoz Romanoz pōntificum. v. et
 omnes alios summos pontifices intermedios. v. istos se-
 quentes nō sunt capaces alicuius pprietatis in speciali
 nec in cōmuni fm eozum regulā: ergo multo magis apli
 iuxta quozū vitā r. doctrinā r. p:essionem fratū minorū
 fundata est religio: nihil habuerunt quoad pprietatem
 r. dñum in speciali nec in cōmuni: q: nō est verisimile nec
 pbabile q: beatus Franciscus volēs fundare suam re-
 ligationem iuxta pprium modum euāgelicum viuēdi
 voluerit aut potuerit imponere fratribus suis modū vi-
 uēdi difficultiorē r. essentialiter arctiorē pprio modo vi-
 uēdi euāgelico. Sed beatus Franciscus: vt declaratū
 est: per omnes Romanos pōntifices p:narratos: voluit
 q: fratres sui non haberent aliquā pprietatē in speciali

nec in communitate prius dictum est: ergo intentionis sue fuit: et ecclesie suas regulas confirmantis et declarantis: quod proprius modus vivendi christi et apostolorum fuerit nihil habere quoad proprietatem et dominium in speciali nec in communi. Pietate: ut supra in §. p. c. tactum est: apostoli non fuerunt magis proprietarii in communitate ipsorum propria: quam in communitate generali credentium: de qua ipsi tunc erant: in quo nullus suum aliquid esse dicebat. et si in communitate ipsorum proprium habuissent: illud non fuisset commune quoad dominium omnibus credentibus: quod illud quod est proprium communitatis specialis: non potest esse commune omnibus qui sunt de communitate generali: ergo nec extra communitatem generalis credentium habuerunt aliquid quoad proprietatem in propria eorum communitate in speciali nec in communi: quod aliter sequeretur necessario: quod apostoli fuissent magis proprietarii extra communitatem credentium in propria communitate ipsorum: quam fuerint in communitate generali credentium: quum in communitate generali credentium nihil potuerint habuisse quoad proprietatem in speciali nec in communi: quantum ad communitatem ipsorum specialem et propriam. Item si habere quoad proprietatem perfectioni altissime paupertatis maxime hoc videretur in loculis quos christus in communi cum apostolis dicitur habuisse. Sed christus in loculis suscepit personam infirmorum: ne damnet talia questuros sicut augustinus. ps. clix. et xii. q. j. habebat. et est de h. sig. exijt. li. vj. Sed in eo quod prius ad perfectionem et ex genere operis operati non derogat perfectioni non cadit condescensio alii qua ad infirmos et imperfectos: quod condescendere infirmis est in aliquo opere ex genere operis imperfecto: se conformare et ergo habere loculos in communi ex genere operis operati derogat perfectioni altissime paupertatis: licet ex parte operantis seu condescendentis fuit maxime perfectionis ut p. c. exijt. q. fuit opus maxime misericordie et pietatis sicut eundem augustinus. Et si habere loculos in communi de quibus minus videtur derogat de genere operis perfectioni altissime paupertatis: multo magis habere agros et possessiones ac suppellectilem aliam derogat ex genere operis summe perfectioni.

Quomodo in quo christus suscepit personam infirmorum et imperfectorum in loculis sicut augustinus. an quoad dominium paupertatis: an quoad ministerium pietatis: an quoad usum necessitatis: Si quoad dominium: ergo habere dominium talium in communi derogat ex genere operis perfectioni altissime paupertatis: quod in eo quod non derogat ex genere operis perfectioni in eo non cadit condescensio ad imperfectos. Si vero suscepit personam infirmorum quoad ministerium dispensationis loculorum: ergo ministerium loculorum derogat ex genere operis summe perfectionis: quod in eo quod ex genere operis non derogat summe perfectioni non cadit condescensio ad imperfectos. Et si ministerium loculorum derogat ex genere operis perfectioni summe paupertatis: quanto magis dominium loculorum derogat ex genere operis summe perfectioni: quanto utique dominium ipsorum minus redundat in utilitatem aliorum quam ministerium. Si autem condescendit infirmis et imperfectis quantum ad usum necessitatis: ergo versus loculorum derogat ex genere operis summe perfectioni. Et si versus loculorum derogat ex genere operis summe perfectioni: multo magis dominium ipsorum derogat ex genere dominii summe perfectioni: pro quanto dominium talium minus est per se necessarium vite mortali quam usus. Quomodo dicitur quod christus suscepit personam infirmorum: siue quoad usum: semper sequitur quod dominium loculorum derogat ex genere operis perfectioni altissime paupertatis. Et si dominium loculorum derogat etiam in communi perfectioni summe paupertatis sicut augustinus. non videtur ostensum esse: ad rationem sequitur quod dominium quantumcumque aliarum rerum derogat ex genere operis perfectioni altissime paupertatis: etiam in communi quantumcumque communitate speciali

Adde hic quod scripsi. §. in §. Respondeo. ad quod evidentiā in ar. l. c. Bre contra predicta opponit de. c. c. et antiochitate. xv. q. i. quod fuit allegatum. quod apostoli non habuerunt proprium in speciali: sicut nec monachi qui eorum tenent figuram. quod saltem probabitur illud. c. q. apostoli habuerunt proprium in communi: sicut et monachi habent et habere possunt. xviii. q. i. in nullo loco. Ad quod respondeo quod licet figura non excedat in perfectione figuratum: tamen figuratum bene potest excedere figuram et similitudinem suam. Et ideo licet monachi qui figuram et typum gerunt apostolorum: talia habeant in communi: quod fuerint perfectiores quam monachi: ideo non sequitur quod apostoli habuerint vel habere potuerint talia in communi: quod si fratres predicatorum et minores qui non sunt perfectiores apostolorum: non sunt capaces possessionum talium in communi: multo potius apostoli. Et sic fratres minores sicut declarationes ecclesie si non possunt habere nec in speciali nec in communi: proprium multo potius apostolorum superius est. probatur. Nec sequitur si habent monachi proprium in communi: quod si habent in speciali: lacia consequentis. Sicut non sequitur. Monachi possunt portare calciamenta et pecunia: ergo et apostoli: quod apostoli fuerint perfectiores monachis in multis eis iudicatis: ut est superius declaratum. Nec sequitur. Monachi tenent figuram apostolorum: quantum ad renuntiationem in speciali: ergo tenent quantum ad renuntiationem in communi: quod si tenent in parte renuntiationis in speciali: non tamen perfectissime in communi: sicut tenent fratres minores qui apostolorum perfectissimam figuram tenent. et de h. sig. exijt. §. l. l. vj. Immo sic est potius arguendum: Monachi qui tenent figuram apostolorum non possunt in speciali et singulariter proprietatem habere alicuius rerum consumptibilis nec non consumptibilis. ut est de sta. mo. cum ad monasterium. §. si. ergo nec apostoli. Sed monachi non tenent figuram apostolorum: in quantum habent proprium in communi: sicut proprium et verius religiosi mendicantes: qui possessiones in communi non habent. vnde dicit de predicatoibus et minoribus est de ex. p. in. c. an repenul. et penult. quod famulantur christo pauperi in altissima paupertate. Et inter ceteros mundi religiosos fratres minores qui non possunt nec in communi nec in speciali proprium possidere: plus eorum figuram et possessionem tenent. Unde in decre. exijt. de h. o. signi. post duas columnas. vnde nos. li. vj. dicit quod christi semitas inter omnes homines arctius elegerit. Et pietate prope dicitur dominus apostolis dicitur. vj. Nolite solliciti esse anime vestre quod manducetis: aut corpus vestro quid induamini: et quia ista non sunt cum apice eorum gelice perfectionis. hoc enim non potest dici. proprie de habentibus possessiones: de quibus episcopus dicit solliciti curam gerunt etiam in communi viventes: nec curam eos habere oportet de alijs pauperandis: quod perit in eis habentibus: et de proprio suo vivunt. Et causam istius remotionis sollicitudinis maxime in viris apostolicis ipse christus ibi assignat dicens in psal. c. dicitur. vj. Quia non potestis deo servire et mamone. Et si sollicitudo cibi necessarii aliqua liter distrahatur a predicatione evangelij et oratione et perfectione. obsequio christi: quanto magis cura agros porcorum et asinorum distrahatur a predicatione libera evangelij et perfectione obsequio christi: vnde petrus pro se et pro alijs apostolis ait Actu. vj. Non est equum nos derelinquere verbum dei: et ministrare mensis. Si non erat equum apostolos derelinquere verbum dei et ministrare mensis: ne impediret cursum eorum evangelij: quanto magis non fuit equum apostolos pro seipsis vacare cure agrorum et possessionum: Una vera causa singularis et precipua perfecte huius renuntiationis apostolice fuit scilicet libera predicatione evangelij: et perfecta imitatio christi: ut omnes in speciali et in communi possent veraciter dicere. Vbi mundus crucifixus est: ego mundo. Mala. vj. Et omnes in speciali in communi monstrarent quod christus dixit eis. Vos de hoc mundo non estis: propterea odiosus mundus. Jo. xv. Item redeundo ad separationem versus in consumptibilibus a proprietate facit quod legitur Geni. vj. mor. vbi dicitur quod omnes decime terre siue de frugibus: siue de pomis arborum domini sunt: et illi sanctificantur.

et tamen usus decimarum erat leuitarum vti pater Nume... Nec obstat si cotredat qd etia in eis leuire pprie...

uidendum signum illud inseparabile a suo signato insepa... rabilis: qd cotredu signatum fir vnus r signum continens...

Artus posset opponi qd pfectio paupertatis euangelice plus consistit in animo: vtz amo... re animus illis teporalibus no adhearat...

Cosilio rum euagelico: u pfectio.

Jo. viij. Si diligitis me mandata mea servate. Et ibidē. Si quis diligit me sermonē meū servabit. ergo similiter ad pfectionem paupertatis evangelice et apostolice requiritur pfectio animi et expropiatio rerum temporalium. Quod etiam apparet in speciali de vtraq; virtute scilicet paupertate et obedientia. Matth. xix. Si vis perfectus esse: vende et vende omnia que habes: et da pauperibus: et veni sequere me. Que autem pauperibus erogantur et non solum in mente: relinquunt ergo pfectio apostolice paupertatis et genere operis non potest haberi nisi homo omnia derelinquat quoad abdicatorem paupertatis et dominium: et hoc in speciali et in communi: quia illa que vendidisset et pauperibus dedisset: nec in speciali nec in communi sibi retinuisse: sed omnia debebat vendere et pauperibus dare secundum consilium christi: ergo nihil sibi in speciali nec in communi debebat retinere. Et que semel homo eripuit perfectione reliquit: ita illa perfectione non debet amplius retinere: non fortassis in casu necessitatis: quia nemo mittens manū suā ad aratrum et cetera. Luc. ix. de peni. di. si. pē. nata. Et hoc est quod dicit Nicolaus. iij. in deca. Et xij. li. vj. Dicimus quod abdicatio paupertatis huiusmodi omnium rerum tam in speciali quam etiam in communi: propter deum meritoria est et sancta: quia et christus viā pfectionis ostendens verbo docuit et exemplo firmavit: quamque primi fundatores militantis ecclesie: prout ab ipso fonte hauserant: in volentes perfecte vivere per doctrinam aut vite ipsorum alios derivarunt. Et ecce in his verbis Nicolaus tria. Primum: quod in omnibus rebus est usus separabilis a paupertate et dicitur: quod dicit meritoria est et sancta: sed non esset nec meritoria nec sancta: si non esset possibilis: ergo est possibilis: sed abdicatio usus ad vitam necessariam non est meritoria nec sancta: ergo usus omnium rerum in speciali et in communi est separabilis a paupertate. Secundum: quod dicitur: quod abdicatio paupertatis omnium rerum in speciali et in communi pertinet ad paupertatem evangelicam et eius pfectionem. Tertium: quod dicitur: quod christus et apostoli istam paupertatem servaverunt facto et exemplo vite: et non solum docuerunt verbo. Et ita non est verum quod ad pfectionem evangelice paupertatis non requiritur expropiatio rerum omnium temporalium: sed solum ad affectum animi per amorem rebus temporalibus. Unde sicut illa verba Petri. Matth. xix. Secuti sumus te: debent intelligi quantum ad sequela operis rationis possibilem: et non solum cordis: ita illa verba ibi Petri. Ecce nos dimisimus omnia: que simul copulative cum illis fuerunt dicta: debent intelligi quantum ad rem in effectu possibilem: et non solum quantum ad affectum mentis. Immo sequitur necessario ex altero: sicut pfectio effectus sequitur ex pfectione cause: quia sicut ex pfecta obedientia animi sequitur pfecta obedientia operis possibilem per locum et tempus: quod impossibile non est obligatio: ita ex pfecta abdicatio animi sequitur pfecta expropiatio rerum in opere. Et sicut non est pfectus obediens in animo: qui renuit obedire perfecte in opere possibilem: ita non est perfecte pauper voluntate in animo: qui paupertatem respuit in effectu. Unde in regula beati Francisci dicitur: Pauperes rebus fecit: quod de amore cuiuscumque virtutis est intelligendum illud Hieronymus in domini. pente. Amore: necesse est otiosus. opus magna si est: si vero operari renuit: amor non est: quod bono dilectionis exhibitio est operis: ergo si amor: paupertatis evangelice est pfectus in animo: debet etiam in effectu possibilem quantum ad perfectam carentiam rerum temporalium. Unde. i. ethico: dicitur quod non fortissimum viri sed agros mares colonant. et. ij. ethico: dicitur. Signum oportet facere habitum stupentem operis delectationem: et hoc: quod ad factionem hominis naturalē requiritur animam et corpus: nec pfectio naturalis hominis consistit in sola anima: sed in anima et corpore simul: licet magis in anima quam in corpore: est de cele. mis. in quadā. Ita ad rationem virtutis sequitur pfectio animi et pfectio operationis possibilis: nec vnum sine alio sufficit. unde Jaco. i. Estote factores verbi: et non auditores tantum. de pe. di. si. q. iij. post. iij. colum. et Matth. v. Qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Unde non est dubium quod ad perfectionem virtutis

requiritur pfectio operis facto vel proposito per loco et tempore: quia est omnis virtus quecumque sit magis consistat in animo quam in opere: tamen ad perfectionem eius requiritur quod si non tempore in loco et tempore: prout patet in opus proportionatum et convenientem: Ergo similiter ad pfectionem paupertatis evangelice requiritur quod relinquitur proportionabiliter in habitu exteriori secundum proportionem habitus interioris. Item et hoc patet ex professione religiosorum siue proprio in speciali vivere profitentium: quia nisi expropiatio rerum requireretur ad perfectionem paupertatis: frustra et inutiliter religiosi paupertatem in speciali profiterentur: dicarent in speciali profiterentur omnium rerum: ex quo talis rerum expropiatio in speciali non facit ad perfectionem paupertatis: sicut nec expropiatio rerum in communi facit ad perfectionem paupertatis in communi: secundum oppositum: sed sufficit sola animi non adhectio per amorem. Aliud etiam dicitur oppositum: quod paupertas evangelica non excludit paupertatem et dominium rerum usum consumptibilem: immo scripsit prout supponit apostolus ad minus in communitate habuisse. scilicet. v. q. i. c. ij. Ad hoc dicendum quod sic supra dictum est: apostoli non fuerunt magis pauperes in propria communitate ipsorum cum christo: quam in communitate generali credentium: sed in communitate generali credentium nihil habuerunt in speciali nec in communi quantum ad communitatem ipsorum: specialem quoad paupertatem et dominium: quia illud non fuisset commune omnibus credentibus: ergo nec in communitate propria ipsorum cum christo habuerunt aliquid in speciali nec in communi quoad dominium. Item non aliter intelligenda sunt verba paupertatis hec verba Petri: Ecce nos reliquimus omnia: quod sunt intelligenda de obedientia ista: Et secuti sumus te: quia simul copulative dicta sunt. Si ergo ista: Secuti sumus te: sunt intelligenda in speciali et in communitate: eadem ratione ista: Dimisimus omnia: sunt in speciali et in communitate: nulla sit ratio plus de illis quam de istis. Item eodem modo sunt intelligenda hec verba de omnibus simpliciter: Ecce nos dimisimus omnia: quomodo sunt intelligenda de auro et argento illa verba Matth. x. Nolite possidere aurum et argentum: sed illa non est dubium intelligenda sunt in speciali et in communi quantum ad communitatem: et in speciali: quod quoy modocumque in speciali vel in communi aurum et argentum possederunt: christi venale fecerunt: et christus per se fecit imitari non fuissent: ergo similiter hec verba Petri: Dimisimus omnia: in speciali et in communi intelligenda sunt. Item eodem modo sunt intelligenda verba Petri: Dimisimus omnia: quomodo sunt intelligenda verba christi de ipsis apostolis. Jo. xv. Si de mundo fuisset mundus quod suum erat diligere. Et illa Jo. xv. Mundus odio habuit eos: quia non sunt de mundo: patet autem quod de mundo non erant: quia omnia reliquerunt que pertinent ad mundum: et secuti fuerant christum. Et ista verba: Non estis de mundo: intelligenda sunt in speciali et in communitate: quia mundus in speciali et in communi oderat eos: ergo similiter et ista verba: Dimisimus omnia: propter que non erant de mundo quantum ad concupiscentiam oculorum in speciali et in communi intelligenda sunt. Item eodem modo proportionabiliter apostoli reliquerunt omnia temporalia: propter deum: quomodo possederunt omnia spiritualia: propter deum: ideo fuerunt perfecti possessores omnium spiritualium: quia apostoli fuerunt spiritualiter perfecti possessores omnium in speciali et in communi: quia illud quod ait apostolus. i. ad Cor. ij. Omnia vestra sunt: vos autem christi: xij. q. v. q. aut. i. h. et. ij. ad Cor. vi. et est de ex. p. nimis iniqua. i. r. i. Jam quod nihil habentes: omnia possidentes: verificatur de apostolis in speciali et in communi. Item eodem modo proportionabiliter reliquerunt: propter christum evangelium: paupertatem omnium temporalium: quomodo receperunt ex evangelio a christo potestatem sumendi gentes: omnia necessaria: ideo christus tradidit: Matth. x. eis iure auctoritatem potestatem sumendi omnia necessaria: propter evangelium: quod reliquerunt omnia temporalia. i. q. ij. sacerdos. i. q. i. h.

his ita in prima colum. Sed christus tradidit eis pote-
statem sumendi ex euangelio omnia necessaria in spe-

cludit amorem partialem diuisionum voluntatum. unde sic
ut expropriatio personalis excludit amorem perfectioni per-

Solici-
tudo tri-
plex.

cuiuscumq; collegij seu communitatis specialis. q; natura reru vsu consumptibilium eadem est in speciali & in comu ni. Item pecunia vsu consumitur. legitur & no. ex de pig. c. vltimo. s; in ea potest vsus a dominio separari. vñ Luc. xix. simile dicitur. Quare non dedisti pecuniam meam ad mensam: & ego cum vsuris eregissim qd mens est: ex quo videtur q; seruus habuit vsum pecunie separatum a proprietate & dominio. Item in rem quavis non potest a proprietate & dominio separari. no potest constitui aliqd iustum lucru saluo capitali nec non saluo. vt in frumento vino & oleo & alijs mercibus. vsu consumptibilibus: & que consistunt in pondere numero & mensura. vt. lxxxviii. di. in palea. c. i. c. s. in. s. glof. q; iustum no constituit in aliqua remisi rone alicui⁹ vtilitatis. ex de dona. inter vñ. & vfo. per nostras. s. si. Sed in pecunia pot constitui iustu lucru: si totum exponat fortune scz principale cu foruito vt p. c. p. nostras. & c. iij. q. iij. c. s. in glof. s. i. c. p. lxxv. i. glof. videtur. & ex de vsur. c. si. ergo in pecunia vsus est separabilis a proprietate: als nunq; species lucru posse iuste constitui in ipsa: siue totu exponat fortune piculo siue no. qd est notorie falsum. ¶ Item non obstat q; possit opponi q; decretalis. Et ex de vbo. signifi. li. vi. que loquit de expropiatione fratru minorum omnium reru in comuni: & in speciali: no loquitur de expropriatione reru vsu consumptibilium. q; hoc non est veru salua gratia opponctis. quia quum ibi dicat in. s. nec quisq; q; in rebus repositilibus sit considerare precipuum. q; proprietatem possessione vsufuturum. ius vtcdi. & simpliciter facti vsu: & vltimo tamq; necessario egeat. licz pmissis carere possit vita mortalium: nulla plus pot esse pfectio que a se vsu necessarie sustentationis rationis excludat. s; vsus necessarie sustentationis pmissis cipaliter & primo includit vsu sumptibilia magis q; alia: q; vita humana principaliter & primo sustentat rebus vsu consumptibilibus. ergo ista distinctio comprehendit vsu consumptibilia. Et q; hoc sit mens Nicolai & intentio. patet clare ex eo q; dicit immediate sic: Veru cōcedens fuit ei. p; fessione que sponte deuouit christu pauperes in tāta pau pertate sectari: oim abdicare dñum: & reru necessariaru necessario vsu fore cōtentu. nec per hoc q; proprietate vsus & rei cuiusq; a se dñum abdicasse videt. simplici vsu ois rei renuntiam esse conuenitur. qui inquam vsus no iuris s; facti tñmodo nomen habens. qd facti est tñ in vñdo prebet vtentibus: nihil iuris. Et fratres minores fm Nic. co. abdicauerunt proprietatem non solu omnium rerum tē potialium: s; etiam proprietatem vsus cuiuslibet rei: qd est plus. q; sicut vsus rei est aliud a re vsibili: ita proprietate vsus est aliud a proprietate rei subiecte vsui: licet autem no omnis proprietate rei consumatur p vsu: q; proprietate reru vsu non consumptibilium non consumit pvtum: vt domus vel agri. tñ proprietate cuiuscumq; vsus consumitur p vsu: q; vsus cuiuslibet rei vsu consumptibilis est de genere tras cunrium. Quod vero dicitur q; sub vsu talium rerum no saluatur proprietate aut dominium: non est verum salua gratia. Quia sicut vsu carniū aut panis aut vestimenti aliteratur et transmutat natura eorum recedendo a prima specie: ita vsus carniū continue variatur pportionabiliter variatione carniū sicut carnes ipse. nec talis variatio cibi & vsus si transferret p mille species: transfert proprietatem & dñum ibi de psona in psonam siue de subiecto in subiectum. plus q; variatio speciei frumenti farine & panis transfert dñum de dño in dñum: qm cui⁹ fuit dñu frumenti. eiusdem sit dñum farine facte ex frumento: & panis ex farina. & si essent mille species adinice succedentes quarū vna fieret de alia: semp cuius est dñu pme speciei. eiusde est dñum oim specieru sequentiū ppter naturale ordinē ipsarū. sicut & cinis generat ex carbonib; & carbones ex lignis: quia ista inter se specie differat. tñ ppter naturale ordinē generationis vnius ex altera cuius est dñum p me speciei eiusde est dñum oim specieru sequentiū. ar. op.

ad hec. ff. de lega. s. impator. in fi. & ff. de lega. s. si. si de com missam. s. si rem sua. & legitur & no. ex vt l. pen. ecclia. & ex de vsu. cu tu. s. si. in glof. et hoc videt. Ita in pposito quibus alteretur sub vsu: & varietur substantialiter vel accidentaliter: tñ cuius fuit dominium cibi ante vsu: imū mediate. eiusde est etia dñu cibi sub vsu qd durat vsus & no est abso: ptus in stomacho. q; postq; est in stomacho: non cadit amplius sub humano dño repositi. Et ita sub vsu reru vsu consumptibilium salua & manet pportionaliter proprietate & dominium qd durat vsus: sicut salua uatur spca & natura vsus. Et hoc est dicendu necessario. qm aut sub vsu istaru reru vsu consumptibilium manet pportionaliter proprietate & dñum ipsi vsu: aut no. Si sic habetur ppositum. Si no: ergo quilibet qui vñt vel abstrif istis rebus: habet vsu earum separati a proprietate & dño. qm vsus rei sub quo no manet proprietate nec dominium est separatus a proprietate & dño. qd est ppositum. vñ Nico. in dicta declaratione vt supra patuit. intellexit q; fratres minores declarari vsu reru consumptibilium separati a proprietate & dño. Sic etia intellexit Bregor. famulariaris beati Francisci qui pmo regulam declarauit. dicitur dicitur q; nec in comuni nec in speciali debet proprietatem habere: s; vtentium & libror; & eorū mobilium que licet hie oido vsu habeat: & fratres fm q; generalis minister vel prouinciales disponendū ducerint q; vranat. Et quibus patet q; dñs Bregor. voluit q; fratres minores haberent vsu reru vsu consumptibilium & absp; proprietate & dño. Quia dicit: Nec in comuni nec in speciali debent proprietatem habere: s; vtentium & libror; & eorū mobilium que licet habere oido vsu habeat. sed pter vtentia & libros fratrum no licet comunitari vti aljs bonis mobilibus nisi vsu consumptibilibus fm eorū regulam. Et preterea ex quo distinguit bona mobilia in tres ptes: s; vtentia libros & alia mobilia que licet habere absolute absp; aliq; exceptione & modificatione: planum est q; ipse intendit comprehendere vniuersaliter omnia mobilia q; bus fratres minores licite vti possunt. quum mobilia absolute dicta contra vtentia & libros distincta cōpcedens dant oia mobilia pter vtentia & libros: inter que cadunt vsu consumptibilia nisi apta violentia fiat eius intentioni & etia se nihil excipient. ex de ma. & obe. folre. s. penult. cum suis si. Silr Alexander. iij. & Imo. iij. sic determinauerunt in suis declarationibus. Dicim⁹ q; nec in speciali nec in comuni debent proprietate habere: s; locor; & domorū & vtentium & libror; & eorū q; licet habere oido vsu habeat: & fratres fm q; generalis minister & pūciales ministri ordinandū duxerint q; vranat. Quia ergo dicitur & eorū q; licet habere: intendunt comprehendere omnia alia. per istum genitiuū. que licet habere pter nominata: inter que cadunt p se vsu consumptibilia. Item Clemens. v. in sua declaratione edita in cōsilio vniuersali que incipit. Friui de padiso. q; est in titulo de h. sig. inter clementinas declarat sic. Sitq; declaratum p nonnullos pfectores nostros Romanos pōtifices hac expropriatione debere in telligi tā in speciali q; etia in comuni: ppter qd & rei omnium cōcessaru oblatarū & donatarū fratibus: q; & quare vsu facti scz ordni vel ipse licet habere proprietate & dñum in se & Romanā eccliaz receperunt: dimisso ipse fratribus tñ modo vsu facti simpliciter. Quia determinationem summorū pontificum ipse Clemens vt ibidē patet acceptat & approbat. q; bus vñbis Clemens. nihil clarius. q; vt dicitur rei oim concessarū oblatarū & donatarū. q; q; omnia dicantur excludit. ex de puil. q; de ma. & obe. c. folre. s. l. o. r. v. h. b. h. Ista etiam declaratio dñi Nicolai vltimo approbat et laudat a dño papa Jo. xxi. in quadā sua constitutione q; loquit de vniuersitate vniuersi fratru: & cellarū approbata est q; incipit. Quia quoruādas exigit. in q; dicit & asserit q;

predicte declaratio dñi Nicolai siue deare. lucida solidaz
 clara cum multa maturitate est digesta. Et etiam pdicta
 deare. Et ita. expresse concedat eis vsum vestimētoꝝ ⁊ aliis
 mentoꝝ. pater qd hoc qd in ea sic continet. Et quibꝫ oibus
 factis daret ad victu. vestitu. diuinu cultu. ⁊ sapientiale
 studiu. necessariu reru vsu fratribus esse cōcessum.
 Item in vestibus quoridianis q̄ inter vsu cōsumptibilia
 cōputat. bene potest ad tēpus constitui certu lucru ⁊ ius
 hie. puta ad mēsem vel ad annu. ⁊ talis locatio licita est.
 vt no. xiiij. q. iij. in summa. qd nō esset nisi vsus vestimētoꝝ
 nō esset separabilis a proprietate ⁊ dñio quātū ad tēpus.
 sed qua rōne est separabilis ad tempus. eadē rōne de se tna
 tura sua est separabilis p tempꝫ qd durat substantia ve
 stimētoꝝ. q̄ illa que semel sunt separabilia. s̄tate eadē na
 tura extremoz semper de se sunt separabilia. Et ideo lex ci
 uilis supponit vsu rei separabilem p tempꝫ ⁊ p perpetuo
 a proprietate statuit. ff. que ad modū vsu fructu. amir. p totū. c. f.
 de pig. c. vltimo. ne proprietates reru essent inutiles in vni
 uersum hinc semp ab eadē vte vsu fructu. qd vsu fructu. c. v.
 eis modis extinguitur ⁊ ad proprietates reuertetur.
 ¶ Itē de separatione vsus a proprietate in rebus vsu cō
 sumptibilibus facit illud. l. i. c. xxviii. Facies feminalia li
 nea. vt operiant carne turpitudinis sue. ⁊ vtent eis Zarō
 ⁊ filij eius. q̄ ingredientur tabernaculū. ⁊ xxx. c. Vestē
 aut sanctam qua vtit Aaron habebunt filij eius post eū.
 Deptē diebus vtef illa. qui pontifex pio eo fuerit cōstitus
 tua. ⁊ xxxviii. Vestes quoq̄ q̄bus sacer dotes vtef in san
 ctuario Aaron ⁊ filij eius. obtulerunt filij israel sicut pce
 perat dominꝫ. ⁊ Zeui. vii. Adipem animalis morticini. et
 eius animalis qd a belia captus est. habebitis in varios
 vsus. Item nume. xviii. Qui uersa frugum initia q̄ gignit
 humus. ⁊ dño deponant. cedent in vsus tuos. ⁊. i. in eodē
 c. Carnes nō cedent in vsu tuus. Et post. e. c. Nilp aliud
 possidebunt decimarū oblatione contenti. q̄ in vsus eos
 rum ⁊ necessaria separauit. ⁊ Deutero. xxij. c. Non induet
 mulier veste virilinc. nec vir veste feminea. ⁊. xxxij. c. Si
 vindemiaueris vineam tuā. nō colliges remanentes ras
 cemos. s̄ cedent in vsus aduene ⁊ pupilli ⁊ vidue. Item
 Josue. v. Non sunt vsi vtra filij israel illo cibo ⁊ c. vbi sup
 ponit qd antea sunt vsi illo. Itē Judic. ix. c. Numquid polys
 sum deserere pinguedinē meā q̄ dñi vtuntur ⁊ homines. ⁊
 J. c. l. Habentes panē ac vinū in meos ⁊ anille tue vsus
 Et. iij. c. xij. c. l. huiusmodi em filie regis h̄gines ve
 stibus vtebantur. Et 2 ob. xij. Ergo cibo inuisibili ⁊ potu
 q̄ ab hominibus videri nō pot. vbi supponit ange
 lus qd cibo ⁊ potu visibili conuenit vti. Item l. d. ester. iij.
 c. Sacco ⁊ cinere multis p strato vtentibꝫ. Et l. c. l. xxi.
 Et ere quasi homo frugi q̄ tibi apponunt. l. d. iere. xij. Et
 ce computruerat lumbare. ita vti nulli vsui aptū esset. s̄ ad
 l. o. v. Qui vtuntur hoc mundo tamq̄ nō vtant. vsu
 aut cōsumptibilia de hoc mundo esse dicuntur. p. h. l. v. l.
 timo. Misisti mihi semel et bis in vsu. ⁊ loquit de vsu
 et cōsumptibilibus vite necessarijs. s̄ ad l. i. mo. v. Dos
 dico vno vtete. Ergo scriptura loquens de vsu. in rebus
 vsu cōsumptibilibus. nunq̄ vocat abusum. nec abuti. sed
 in bona ⁊ vera significatione. signans licite in eis vsu
 a dño separari. q̄ moraliter abusus est illicitꝫ vsus s̄m Au
 gu. de doctria christiana. s̄ vti ⁊ vsus p licito vsu. vñ J. s̄
 dotus. ⁊. li. c. vno. Utile dicitur ab vtendo. ⁊. l. d. uiguitio
 dicit qd vile est dictum qd ad vsu vtinet qd etiā ipm no
 men significat. Sed res vsu cōsumptibiles sunt proprie
 ⁊ non imp. proprie vtiles. immo n̄b̄ eis ad vitā cōpotale
 vtiles. Itē Augu. ⁊. li. de trinitate desinit vti sic. Vti est al
 sumere aliquid in facultatē voluntatis. s̄ res vsu cōsum
 ptibiles sunt per se assumptibiles in facultatē voluntatis.
 q̄ in potestate voluntatis est comedere ⁊ nō comedere. bi
 bere ⁊ nō bibere. ⁊ sic de alijs. quū voluntas libere ⁊ con
 tingenter assumat in sua facultate res vsu cōsumptibiles
 sicut alias. ergo vti ⁊ vsus p se repitur in istis rebꝫ sicut in
 alijs. Similiter Augu. desinit vti primo de doctria chꝫ

stiana sic. Vti est id qd in vsu venerit. ad id qd amas oby
 tinendū referre si tñ amādum est. Sed res vsu cōsumpti
 biles sunt referribiles p se ad finē voluntatis p actum eius.
 qualiter in eis saluatur vti ⁊ vsus. Similiter Augu. des
 nit ibi abusum. dicens qd Abusus est illicitus vsus. p locū
 a contrario sensu vsus. pprie est licitus vsus. In rebꝫ aut
 vsu cōsumptibilibus repitur licitus vsus. ergo in eis s̄m
 Augu. repitur pprie vsus. Item sup illud ps. xxx. In sup
 bia ⁊ in abusione. glos. In abusione. l. puerio vsu benefi
 cioꝝ dei. ergo s̄m glos. abusus est puerus vsus. ergo p op
 positum vsus pprie est debitus vsus. sed vsus iustus reru
 vsu cōsumptibiliū est debite vsus earum. ergo manifestū
 est qd definitiones sanctorum ⁊ doctoz de vti ⁊ abuti sunt
 p fratribus minoribꝫ cōtra opponentē. Adde hic qd scri
 psi. s̄. s̄. potro. h̄. habuerunt. in. ly. ar. ¶ Itē arguit oppo
 nens sic qd vsus nō pot esse iustus absq̄ iure vtendi. sed
 hic quero de quo iure vtendi. pprio an de iure vtendi cō
 muni. Si de iure vtendi. pprio. falsum est qd dicit Clemēs
 xij. q. i. c. ij. Cōmunis vsus omnū que sunt in hoc mundo
 omnibus hominibus esse debuit. vsus nō pot esse ius
 tus absq̄ iure vtendi. pprio. Falsum etiā erit qd religiosi
 vouent viuere absq̄ pprio. si vsus nō pot esse iustꝫ absq̄
 iure vtendi. pprio. Si aut non loquitur de iure vtendi p
 pprio. sed cōmuni. ergo vsus pot esse absq̄ iure vtendi pro
 prio iustus. ⁊ p cōsequens vsus iustus pot separari a iure
 vtendi. quia in inseparabilibus h̄dens in speciali vni. h̄
 in speciali ⁊ reliquum. Et p pterea si vsus pot esse iustꝫ so
 lum ex iure vtendi cōmuni absq̄ omni iure vtendi. pprio
 vti dicitur est. eadē rōne sequit qd vsus pot esse iustus solū
 ex iure vtendi cōmuni totius ecclesie. absq̄ omni iure vtē
 di. pprio cuiuscūq̄ cōmunitatis specialis. q̄ que ppo. tio
 est vnius persone singularis ad vnum collegiu speciale
 eadē est ppo. tio vnius collegij specialis ad vnā cōmuni
 tatem speciale. Si ergo vna psona singularis pot h̄re
 vsu iustū solū ex iure vtendi cōmuni totius collegij spe
 cialis. absq̄ omni iure vtēdi. pprio psonali. eadē rōne qd
 cumq̄ collegiu speciale poterit habere vsu iustū solū
 ex iure vtēdi cōmuni cōmunitatis generalis. absq̄ omni
 iure vtendi. pprio cōmunitatis specialis. q̄ vbi eadem ra
 tio. ibi idem ius. v. di. ad eius vero. h̄. si vero. i. qd vni p
 sone ⁊ c. ⁊ similibus equitatis ratio similia iura suadere des
 bet. C. ad. l. falci. li. vltimo. ⁊ facit op. de transla. inter co
 potalia. s̄. i. h̄. vñ cū nō sit. ⁊ ibi. idē iuris vtinet in vtroz
 ⁊ ibi. ppter tñ ⁊ expresse similitudinem vel identitate
 rōe cōfir. vti. vel inuti. cū dilecta. s̄. nos igitur. ibi. eiusdē
 equitatis similitudine. puocari. ⁊ in glos. ibi que incipit
 similis. Quia cōmunitas specialis sic se habz ad cōmuni
 tatem generalem. sicut se habet vna psona singularis ad
 vnā cōmunitatem speciale. ⁊ p cōsequens fratres minores
 potuerunt habere vsu iustum rerum eis cōdecentium.
 sepatum ab omni iure vtendi p pprio ⁊ in speciali ⁊ in cō
 muni quātum ad cōmunitatem ipsoꝝ ppria. licet nō sepa
 tum a iure vtendi cōmuni vniuersalis ecclesie. Et p pterea
 si vsus pot esse iustus ex iure vtendi cōmuni. absq̄ omni
 iure vtendi. pprio s̄cōm istam responsionē. eadē rōne vsus
 poterit esse iustꝫ ex iure vtendi sepatō absq̄ omni iure vtē
 di cōiuncto. q̄ nō magis cōmuniter psona aliqua specia
 lis est in potestate sue cōmunitatis. cui est para. q̄ sit seruꝫ
 in potestate domini sui. si ergo psona specialis poterit ha
 bere vsu iustum solum ex ordine ad ius vtendi cōmune
 sue cōmunitatis. cuius noie ⁊ ad h̄. potestate vti. absq̄ om
 ni iure vtendi. pprio. eadē rōne ratione seruus pot habere
 vsu iustum solum ex ordine ad ius vtendi dñi. cuius no
 mine vtitur. absq̄ iure vtendi. pprio. q̄ sicut religiosus
 vti rebus cōmunitatis nomine cōmunitatis ⁊ non
 suo. Ita seruus vtitur rebꝫ domini nomine domini. ⁊ nō
 suo. nec apparet aliqua causa seu ratio plus ex vna parte
 q̄ ex alia. nisi mere ficta. Et hoc cōfirmatur. quia si reli
 giosus quicumq̄ poterit habere vsu iustum ex iure vtē
 di sue cōmunitatis absq̄ omni iure vtēdi. pprio. multo

